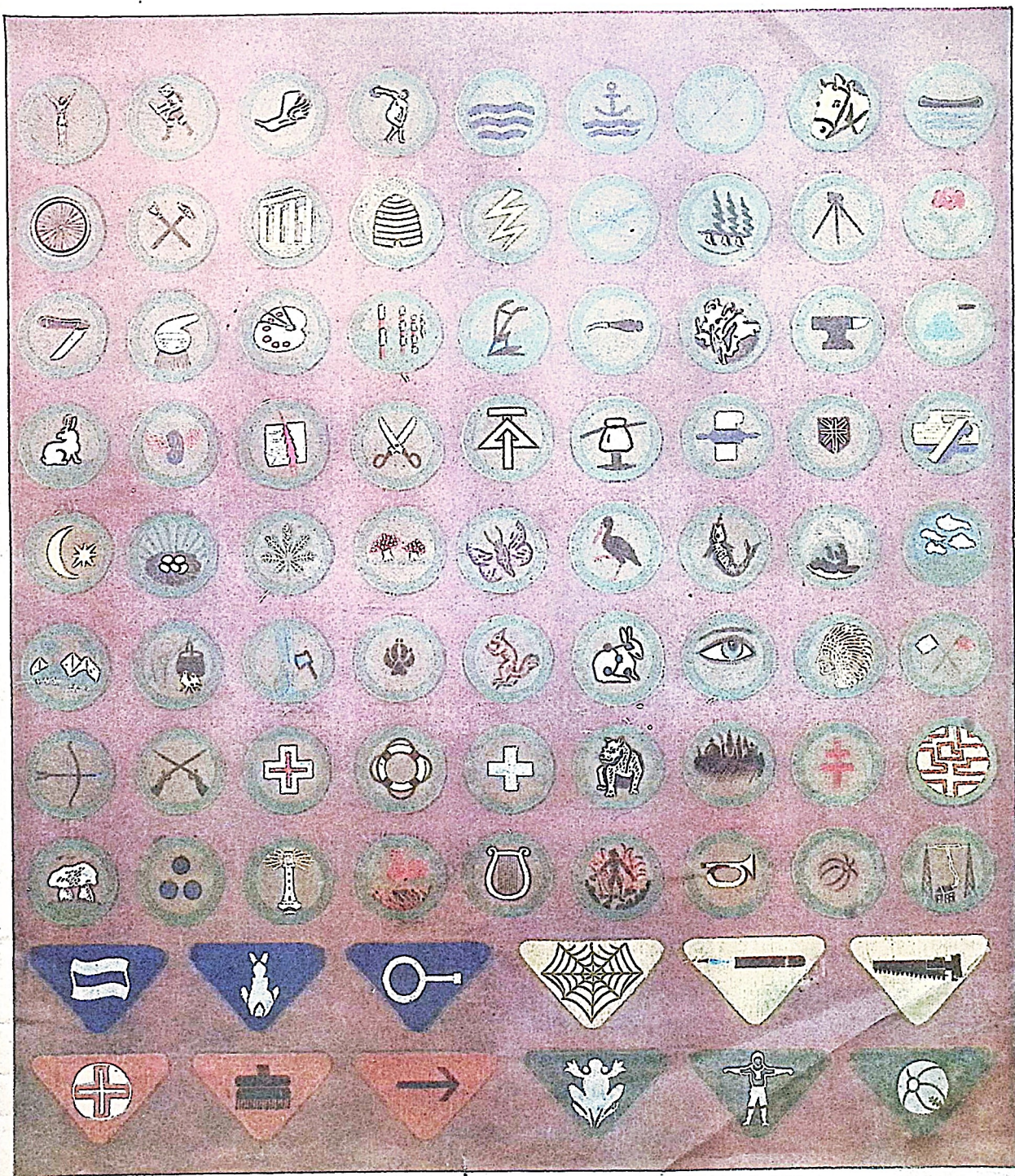

SPEJDERNES MAGASIN

Spejder Munderings Magasinet

Aktieselskab

Landemærket 3

vis a vis Rundetaarn

Telf. 10909

København K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps

Obs.!!!

Autoriseret Depot for Det Danske Spejderkorps

Først - Størst - Billigst

Paa alle ikke nedsatte Varer giver vi i Januar Maaned
10% Rabat

En Del Frakker i Garbadine og Gummi
bortsælges umaadeligt billigt.

Grundet paa den store Tilstrømning og paa indtrængende
Opfordring er Vandrerhytten aaben i Januar Maaned
LANDEMÆRKET 3.

VER BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K. Spejder Mønderings Magasinet, Landemærket 3.

Annoncer: Kolonnechef F. Banner-Jansen ved Bureau 8013, Nørrevold 62.

NUMMER 4

JANUAR 1927

11. AARGANG

Alle Spejdere Verden over er Brødre —

Af et Brev til »Jamboree« fra Verdensspejderchefen.

Jeg er nylig vendt tilbage fra et lille Besøg hos Det amerikanske Spejderkorps...

Dettes Hovedbestyrelse overrakte mig som Gave til Storbritanniens Spejdere en Bronzestatue af en amerikansk Bisonokse. Den er tilegnet „Den ukendte Spejder“, d. v. s. den Dreng, som for mange Aar siden gjorde sin „good turn“ mod en amerikansk Turist i London, Mr. W. Boyce fra Chicago. Han var faret vild i Storbyen, og Drengen fortalte ham ikke blot, hvad Vej han skulde gaa; men fulgte selv med og viste Vej, og nægtede at modtage de Penge, der blev tilbudt ham, idet han erklærede, at han var Spejder. Dette bragte Mr. Boyce til at søge nærmere Oplysninger om Spejdersporten og til, da han saaledes var blevet overbevist om Værdien af den, at indføre Bevægelsen i Amerika.

Denne smukke Gave til „Den ukendte Spejder“ vil derfor kunne tjene som en Opmuntring og en Tilskyndelse for kommende Generationer af Spejdere. De vil kunne se; hvordan der ud af en lille Tjeneste, ydet af een enkelt Dreng paa en af Londons Gader, er vokset en Bevægelse, der omfatter ca. 700,000 amerikanske Drengene.

Der kan vokse et vældigt Træ op af et lille Frø .....

Paa samme Maade er Spejderbevægelsen vokset fra en beskedne Begyndelse til sit nuværende forbausende Omfang; ud af en lille Instruktionsbog, der lærte Soldaterne, hvordan de kunde finde og dræbe deres Fjender, er der vokset et verdensomspændende Broderskab, der arbejder paa Fred og Forstaaelse mellem Nationerne .....

De, der i al Beskedenhed arbejder i denne Bevægelse, maa gøre sig klart, at vi er gaaet om Bord i et Foretagende med store Muligheder af en Art, som aldrig er blevet prøvet før. Det er vokset af sig selv og har netop des større Udsigt til at lykkes helt. Men da det er noget nyt, uden Præcedens, trænger det i sin Udvikling til nye og ikke til traditionelle Metoder. Det er baseret paa Storsyn hos dem, der er med i det, og uden det kan det ikke lykkes .....

Storsyn er noget, som kun den, der besidder det, kan bibringe andre. Vi kan kun lære vore Drengene at have en vid Horisont, hvis vi gennem vort Eksempel kan vise dem, at vor egen er endnu videre.

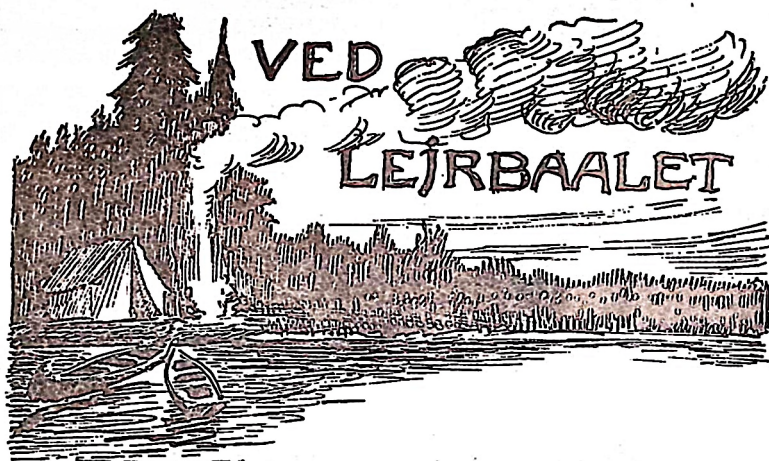
Er vi rede til at gøre dette?

Er vi rede til at begrave gamle Tankesæt, Fordomme eller snæversynet Patriotisme og til at vise med ædelt Storsyn alle vore Medmennesker Kærlighed og Venskab?

Hvis ikke vi er rede, saa lad os uopholdeligt gøre os rede — eller ophøre med at foregive at gøre noget, som vi i Virkeligheden ikke gør .....

Meus transt.

Jeg havde gaaet og spekuleret over, hvad Grunden egentlig kunde være til, at de gæve gamle Divisionturneringer nu afholdes saa faa Steder. Var det mon fordi I ikke havde Lyst til at sætte et ordentligt Arbejde ind paa at vinde Sejren? Nej, det kunde det næppe være, ellers skulde Drengene da være levet anderledes end i min Tid, hvor vi satte en Ære i at fæste den ene Rævehale til vor Stander efter den anden; jeg husker, vi havde tre, der i Tidens Løb svandt ind til 1%, nemlig en hel, en halv og en knap nok Kvart (den sidste havde lige en Tot Haar hængende ved Sølvsnappen).

Var det, fordi Troppene mente, de ikke var dygtige nok til at lade andre se, hvad de duede til? Heller ikke; for jeg har set adskillige dygtige Troppe, og desuden vilde det heller ikke svare til det ægte Gaa-paa-Humør.

Men saa hørte jeg en Dag en Bemærkning, der gnavede sig fast i min Hjerne: „Der er altid saa meget Vråvl bagefter om, at den og den har ikke været fair, og den Afgørelse har været forkert“.

Saa spurgte jeg mig selv: „Skulde dette virkelig være sandt“. Det er naturligvis muligt; selv det mest forbausende kan jo være muligt. Jeg grublede lidt over dette, men fik ikke Tid til at faa graa Haar i Hovedet, for Postbudet bragte mig et Brev fra Kbhvns. Amts Div., hvori de foreslog en stor Øvelse for Spejderne i København, Omegn og Nordsjælland. Her var der da Gaa-paa-Humør, saa det kunde forslaa noget, og saa greb jeg Ideen i Flugten og havde

atter en lille Enetale med mig selv: Jeg vil ikke tro paa dette om, at Spejdere kan være unfair, selvom der staar noget paa Spil. Jeg vil se det, førend jeg tror det. Og her var Chansen for at faa det at se: en stor Øvelse paa Livet løs.

Jeg greb straks Telefonen og ringede de københavnske Divisioner op for at sige, at der var noget i Gære. Og jeg fik et herligt Svar, der lød omtrent som saadan: „Ja, de to københavnske Divisioner er ellers lige i Færd med at mobilisere for i al Venskabelighed at mule hinanden under en større Øvelse“. Godt, sagde jeg, saa laver vi en Øvelse for hele Sjælland, og den Idé var de straks med paa.

Saa fik jeg en gammel dreven, forhenværende Spejder til at lave et Øvelsesgrundlag, og jeg lavede Kampreglerne, enkle og ligetil. Men hvad sker: — jeg faar at vide, at det er ikke tilstrækkeligt, at der staar, man skal have Armbind af Gaze om den ene Arm, næh, der maa staa, at det er forbudt at have Seglgarn eller Staaltraad indlagt i Gazebindet, og det maatte der udsendes noget om.

Nej, sagde jeg. Er der nogle, der har Lyst til at gøre den Slags Ting, saa skal de have Lov til det, saa at vi kan se, hvor mange „Spejdere“, vi har af den Slags, og jeg vil hellere være den, der river mine Fingre til Blods paa Jærntraaden, end den, der har den om Armen. Men dér var den Tanke altsaa igen: „Der er unfair Spejdere i vort Korps“. Jeg maa nu sige, jeg troede ikke et Øjeblik paa, at noget saadant kunde

finde Sted, jeg fandt Tanken saa uhyrlig, at jeg betragtede den som en Spøg fra en Lejravis.

Derfor sagde jeg ved Øvelsens Begyndelse ogsaa kun dette i Alvor: „Alt det, I selv føler ikke er tilladt, er naturligvis forbudt. Alt det, I tror lige kan gaa, alt det gaar ikke.“ Og hvad var Resultatet af Øvelsen? At ærligere Stridsmænd har ikke kæmpet paa Livet løs, siden Lurene første Gang gjaldede over Danmarks Jorder.

Men det var ikke det eneste, den Øvelse viste os. Der har ofte nok været Tale om „Tævepølse“, hvor det gik „raat“ til paa de store Øvelser. Muligvis skyldes det, at Matabelekrigen (i 1911) og Slaget ved Femmpiller (i 1913 under Kalsleiren) nu ligger saa langt tilbage, at Beretningerne derom er blevet til Sagaer, for jeg har da været Spejder i 17 Aar og har stadig hele Lemmer.

Jeg skal aldrig glemme det Øjeblik, hvor Kong Rolf stod i Herthadalen omgærdet af alle sine Mænd, denne gæve Flok, Skulder ved Skulder, beredt paa at holde sammen.

Og Hjartvar, der kom stormende frem med alle sine Mænd. Modige og uforsagte kastede de sig ind paa Kong Rolfs Kæmper med en herlig Ligegyldighed for Knubs og en pragtfuld Mangel paa Ømskindethed. Et bølgende Hav af kæmpende raske og sunde Spejdere. Men Raaheden? Jeg saa den ikke, skønt jeg var saa optaget af at lede efter den, at jeg end ikke bemærkede Frydeskriet, da Hjartvar blev føldet.

Næste Gang jeg hører Folk tale om „Raaheden ved de store Spejderpøvelser“ vil jeg først tænke paa Herthadalen og saa smile, og dernæst fortælle, at det har ikke været Spejdere med Korpsmærket paa Brystet de har set, for nok tager vore Spejdere et dygtigt Livtag, men at være raa holder de sig for gode til. Ganske vist var det kun Sjællænderne, jeg saa den Dag, men jeg ved, at de gode Fynboer og stoute Jyder saavel som Beboerne naa vore „Sydhavsgæster“ (Lolland, Falster og Møen) er af samme Støbning.

Jeg havde været helt glad den Dag, hvis jeg ikke om Aftenen var blevet ringet op og blevet fortalt, at der var knust 6 Ruder i vort Extratog. Og hvad der var det aller forfærdeligste ved det hele, var ikke det, at Ruderne var knust, skønt det i sig selv var trist nok; nej, det værste var det, at de, der havde gjort

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

det, ikke selv havde meddelt det. Men lad dem, der har gjort det, tænke over, om de finder dette foreneligt med Spejderoptræden.

Naah, det var jo ellers om Foraars-turneringen, vi talte; det vil være noget af det første, I kommer til at tage fat paa i det nye Aar: Træningen til Turneringen. Men først til Foraaret skal det vise sig, om I forstaar at tabe med Ære, ikke blot om I kan raabe Hurra for den sejrende Trop, det er blot noget rent

ydre, men at I inde i jer selv forstaar at tabe og beholde Modet til atter at gaa paa.

Aar 1926 er forbi, og med taktfaste Skridt marcherer vi alle 7000 ind i det nye Aar. Træd fast og bestemt i Jordan, og nyn for jer selv sagte i Takt: jeg vil gøre mit bedste for at leve som Spejder i det nye Aar.

Og hvad man lover sig selv, forpligter en fuldt saa meget som det, man lover andre.

At jeg ønsker jer glædeligt Nytaar, hjælper jer ikke meget. Kun I selv kan skabe jer et glædeligt nyt Aar gennem

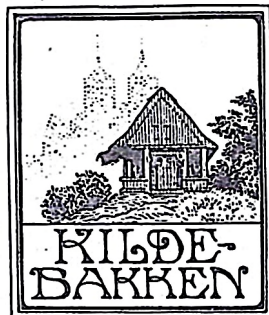
det I gør, og det I tænker.

B O M Æ R K E T

Alle Riddere — ved I — havde et Vaabenskjold med Løver, Ørne, Hjorter eller Stjerner i. Og en rigtig Ridder vilde hellere dø end se en Plet paa sit Skjold. Rent, stærkt og manende skulde hans Vaaben være.

Har din Trop et Vaaben, og har I nogensinde tænkt paa, hvor megen Glæde I kan have af et saadant? Det kan broderes i jeres Tropsstander og males paa Tropsførerens Telt: Kongeteltet, det kan tegnes saa smukt og trykkes paa Troppens officielle Papir, det kan udføres som Exlibris og indklæbes i Troppens Bøger og Protokoller eller sættes paa et hvidt Postkort med Spejderhilsen til en god Ven. Jeg vil kalde det Troppens Bomærke og vil bruge det til Hjælp for Troppens Hus:

Naar I engang kommer paa en rigtig Langtur — til Schweiz og Tyrol og bestiger Bjerge og vandrer i den evige Sne, saa maa I om Natten søge til Alpehytterne. De bygges og holdes af Turistforeninger eller særlige Alpeforeninger og er selvfølgelig meget primitive,

„Dyredoktoren“s Bomærke.

for alt Byggematerialet skal bæres derop af Mennesker, og siden maa alt, hvad der bruges deroppe undtagen Vand, ligeledes bæres derop — tank bare paa, hvad der bruges af Brænde! I hver af disse Hytter findes der en Fremmedordbog og et Stempel, hvorpaa der i. Eks. staar:

Erzherzog Johann Hütte

Adlersruhe 3465 m. Grossglockner, og det har man saa Lov at trykke i sin Dagbog eller paa Postkort, som man skriver deroppe fra. Naar man saa kommer hjem igen, viser man sin Dagbog frem: „Der kan du se, den 4. Aug. 1922 boede vi 3465 m. over Havets Overflade

oppe paa Grossglockner i „Erzherzog Johann Hütte“.

Se, naar nu du og jeg er paa Vandring i Danmark, saa synes jeg, det vilde være morsomt, om vi i de Hytter, vi overnattede i, kunde købe Værtstroppens Bomærke og klæbe det ind i Dagbogen. I den Anledning gik jeg ud til min Gudfar, som kan tegne og modellere, og spurgte, om han vilde hjælpe os. — Her ser I Resultatet. Paa det ene ser I Dyredoktorens Hus i Roskilde.

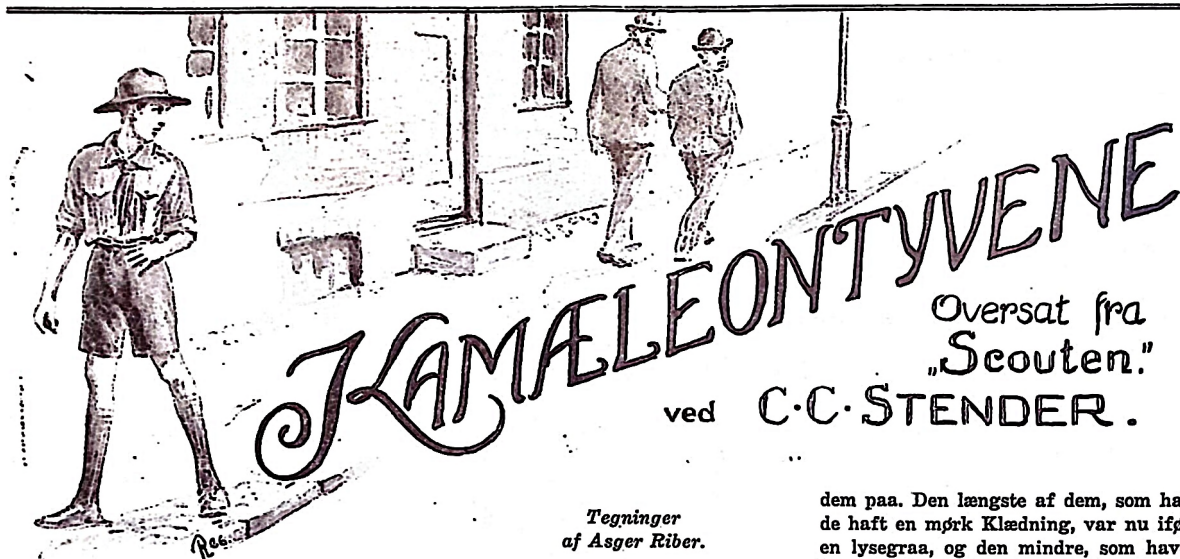
„Tusind Tak for Bomærket, som jeg er meget begejstret for! — Selvfølgelig er jeg stærkt med paa Ideen,“ skriver Dyredoktoren.

De øvrige Bomærker er til Raadighed, hvis I vil have Patent paa et af dem, og har I selv en Idé til et, saa skriv bare til Hyttesekretæren og opgiv jeres særlige Ønsker, eventuelt vedlagt en lille Skitse, saa vil min Gudfar tegne nogle Udkast til jer. Men laver I noget, saa lad os være enige om, at det skal være smukt — det skal være Kunst.

Hyttesekretæren.

Tegninger
af Asger Riber.

Da Dick Wilson kom ind i Towtongade, kom to Mænd løbende mod ham. Saa snart de saa ham, sagtede de Farten. Dette gjorde, at Dick særlig lagde Mærke til dem. Den ene var en lang Mand med store, fremtrædende Øjne. Den anden var betydelig kortere med tykkere Kinder og Kæber som en Bulldog.

Dick saa, at de havde observeret, at han havde lagt Mærke til dem. Og for at undgaa ham drejede de hastigt ind i en anden Gade.

„De maa have haft et smudsig Arbejde for,” tænkte han. „Det regnede stærkt igaar Aftes, men nu er Gaderne tørre. Alligevel var deres Fodtøj meget snavset.” Han studerede Sporene, de havde efterladt paa den tørre Gade. Og jo længere han fulgte dem, jo tydeligere blev de. Pludselig drejede Sporene ind gennem Porten til et ensomt beliggende Hus. „Saa de har været hos Palmers,” tænkte han. Pludselig erindrede han, at Palmers ikke var hjemme.

Han tvivlede et Øjeblik, men gik saa tilbage til Porten. Her kunde han paa Stien se Vandpytter fra Gaarsdagens Regn. „Naa, det er derfra, Snavset kommer,” tænkte han. „Jeg kan se, hvordan de har gaaet frem og tilbage.”

Han gik hen til Køkkendøren. Denne var lukket; men da han rørte ved Haandtaget, gik Døren let op. Han stak

Hovedet ind og raabte: „Er nogen hjemme?” Men da han ikke fik noget Svar, gik han ind og saa de snavsede Spor paa det rene Gulv. I et Hjørne laa et Metalstykke, som tydeligt hørte til Dørlaasen. Han forstod, at Døren var opbrudt.

Først tænkte han paa at alarmere Politiet. Men han forstod, at da vilde Skurkene faa Forspring. Han lukkede Døren og begyndte løbende at følge deres Spor. Det varede ikke længe, før han fik Øje paa dem. Men i det samme vendte den ene af dem sig om og fik ogsaa Øje paa ham. De begyndte straks at løbe, hvad der bekræftede Mistanken. Gaderne var usædvanlig mennesketomme. Det vilde ikke vare længe, før de var uden for Byen i en lille Skov, hvor de let kunde gemme sig efter overfaldet Dick.

Dick ændrede derfor Taktik. Fra en Mængde Spejderture kendte han særdeles vel den omtalte Skov. Han forsvandt snart ud af Sigte for begge Mændene, som længe forgæves ledte efter ham. Til sidst troede de, at han havde opgivet Forfølgelsen og var glade ved at være sluppet saa let.

Dick opdagede hurtigt nok deres Gemmested og kunde iagttage, hvad de tog sig for. De begyndte at klæde sig af. Hvert Klædningsstykke, de tog af, vendte de ud og ind, hvorefter de atter tog

dem paa. Den længste af dem, som havde haft en mørk Klædning, var nu iført en lysegraa, og den mindre, som havde baaet en marineblaa, havde nu en chokoladebrun. Paa samme Maade behandlede de deres Huer. De saa helt anderledes ud end de to Mænd, som han nylig havde mødt paa Towtongade.

„Det gør ikke noget,” tænkte Dick, „jeg skal nok genkende jer hvor som som helst.

„Jeg undrer mig over,” sagde den lange, idet han knappede den sidste Knap, „hvorfor Spejderen saa saadan paa os? Nogen maa have slaaet Alarm.”

„Det har ingen Fare,” sagde den anden, „han har opgivet Forfølgelsen, og desuden vil han ikke kunne genkende os nu.”

„Nu gælder det blot om at slippe af med disse,” sagde han og tog nogle Papirbunder op af Lommerne. De var snart forvandlet til tre nettede Pakker. Den mindste af de to tog nogle Adresse-sedler op af Lommen og klistrede dem paa Pakkerne. „Nu skal vi blot have dem med Posten saa snart som muligt.” De blev enige om at gaa hver sin Vej, kaste dem i forskellige Brevkasser og siden mødes paa Restaurant „Rensdyret”.

De to Mænd forsvandt i hver sin Retning. Dick vidste ikke, hvad han skulde gøre. Han kunde jo ikke dele sig i to. Men da han saa sig om, saa han en af sine Venner komme cyklende; det var ganske vist ikke den, han havde ønsket sig just nu. Men hvad skulde han gøre.

„Jim!” —

„Hvor du gjorde mig forskrækket!“ sagde Jim og sprang af Cyklen.

„Har du Lyst til at være Spejder for en Stund?“ spurgte Dick, som allerede havde en Plan klar. Jim saa forundret paa ham.

„Har du noget for?“ spurgte han.

„Ja, jeg behøver en Forklædning. Byt Klæder med mig!“

Jim samtykkede, og i Løbet af et Par Minutter havde Dick iført sig hans mørke, graa Klædning.

„Sæt dig nu paa Cyklen og kør saa hurtigt du kan til Politistationen!“

„Hvad?“ Jim blev yderligere forbavset.

„Hvis du ikke skynder dig, bliver det værst for dig selv bagefter.“

„Men jeg vil ikke holde Fest med Politiet!“

„Det vil jeg heller ikke! Sig til Betjenten, at han skal gaa ned i Towtongade Nr. 17.“

„Hvad er der sket?“

„Indbrud!“

Jim skyndte sig af Sted.

Dick havde bestemt sig for at følge efter den mindste af de to Mænd. Og han naaede ogsaa at indhente ham, ligesom han gik ind i Byen. Dick fulgte ham og saa, da han lagde den første Pakke i Postkassen paa Tewkesburygade. Endnu en Stund fulgte han ham, til han nærmede sig Wakefieldgade, hvor der var en anden Postkasse. Dick løb nu en anden Vej og naaede Kassen før Manden. Han lænede sig mod Husrækken og tog en Avis op af Lommen og fordybede sig tilsyneladende i Læsning, medens han ivrigt betragtede Manden. Denne tog ingen Notits af ham, men forsøgte at stoppe Pakken ned. I samme Øjeblik rev Dick Pakken fra ham og gav sig til at løbe.

„Hej, du! Hej, Dreng der! raabte Manden. „Stop ham! Stop Drengen!“

Folk kom i Bevægelse, og det varede ikke længe, før Dick blev fanget.

„Er det din Pakke?“ spurgte den, som fangede ham.

„Det er min ...“

Dick afbrød ham: „Det er ikke hans. Pakken indeholder Sager, som er blevet stjalet fra Palmers Hus i Towtongade for en Time siden.“

Mandens Ansigt forandrede pludseligt. Han havde strakt Haanden frem for at tage Pakken, men Anklangen kom

ham saa overraskende, at han veg tilbage og betragtede Dick forskrækket. Den som havde fanget Dick sagde roligt:

„Naturligvis skal han have den, hvis ...“

Manden forstod Mistanken, som laa i disse Ord, og tog Flugten.

„Lad ham ikke slippe bort!“ bad Dick. Og det varede ikke længe, før han var paagrebet. Dick skyndte sig efter en Politibetjent og fortalte ham Historien. Inden ti Minutter var Manden paa Politistationen, hvor den lille Pakke, som indeholdt Juveler, laa aabnet foran Vagtmesteren.

„Hvorledes er De kommet i Besiddelse af denne?“ spurgte denne ham.

„Der var en, som gav mig den og bad mig lægge den i Postkassen.“

„Hvem var det?“

„Jeg kender ham ikke.“

Vagtmesteren vendte sig til Dick: „Hvorledes kom De paa Spor efter dette?“

„Jeg mødte denne Mand paa Towtongade,“ begyndte Dick.

„De — mødte — mig?“ udbrød Manden.

„Ja, De var i Selskab med en høj Mand, og De var iført en marineblaa Klædning.“

„Kalder De dette her marineblaat?“ sagde Manden og pegede paa sin brune Dragt.

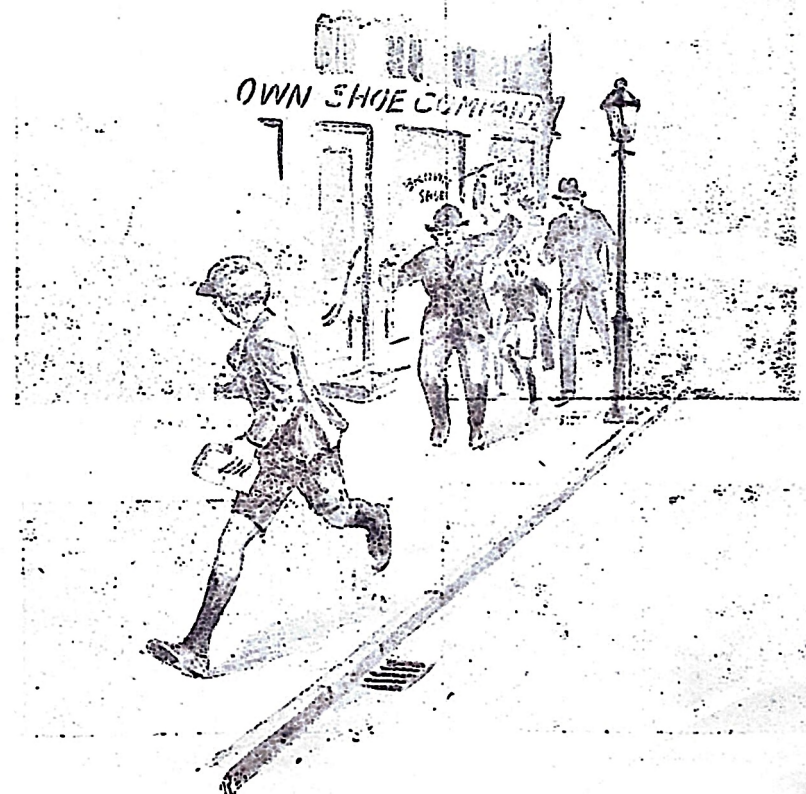
„Hvis De tager den af og vender den, saa skal den nok blive marineblaa,“ svarede Dick roligt.

Paa et Vink fra Vagtmesteren tog en Betjent Jakken af ham og vendte den. Den var virkelig marineblaa.

„Før ham ud!“ sagde Vagtmesteren.

„Det er godt gjort,“ sagde han derpaa henvendt til Dick. „Saa snart dit Bud kom, begav vi os til Towtongade. En af vore Mænd staa Vagt der endnu. Der var tre Pakker, vi skal nok faa fat i de andre.“ Han læste Adressen paa Pakken foran sig. „Hvordan saa den anden, den høje, ud?“

„Han er sandsynligvis paa Restaurant „Rensdyret“ nu,“ sagde Dick. „De blev enige om at mødes der, naar Pakkerne var besørget.“ En Betjent fik Ordre til

at følge med Dick. Da Dick fortalte ham det hele, udbrød han:

„Sikke Kamæleoner! Og De gjorde det samme Trick med Jim? Det var at overliste dem. Men nu er vi ved „Rensdyret“.“

„Og der er Manden, vi søger. Han gaar just ind i Cafeen nu.“

„Jeg ser ham. Vent her! Jeg skal snart faa fat i ham!“ Og Betjenten gik over Gaden.

Dick forbavsedes over, at han ikke tidligere havde lagt Mærke til, at Manden havde Overskæg. Betjenten kom nu med ham og førte ham over til Dick.

„Er denne her Manden, Wilson?“ spurgte han.

„Ja,“ svarede Dick, „det er den samme Mand, men han havde ikke Overskæg den Gang.“

„Jeg har ikke set dig før!“ udbrød Manden.

„Aahjo, jeg mødte Dem paa Towtongade. Jeg havde Spejderuniform paa den Gang,“ svarede Dick.

Manden rev sig pludselig løs fra Betjenten og satte i Løb. Betjenten, som var faldet, rejste sig. Dick begyndte at forfølge Manden, som søgte ind i Rosenalleen. Men Dick kendte en Genvej

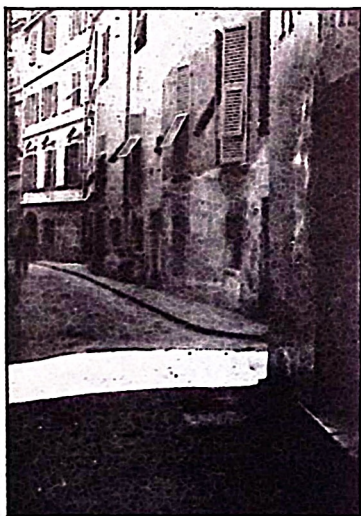
derind. Han og Betjenten kom før Manden. Men i samme Øjeblik kom en høj, glatraget Mand i graa Dragt roligt spaserende.

„Der er Manden,“ hviskede Dick. „Han har taget Skægget af og vendt Jakken. Men jeg kender hans Øjne. Dem kan jeg ikke tage fejl af!“ Et Øjeblik efter var Manden fanget, skønt han forsøgte at undslippe.

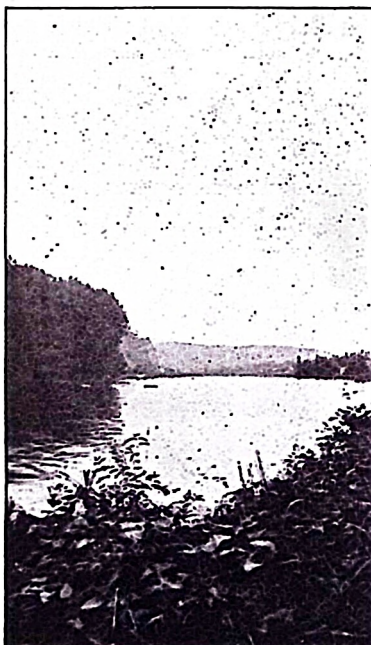
„De gør bedst i at følge roligt med. Det er til ingen Nytte. Vi kender til det Kamæleontrick,“ sagde Betjenten og vendte Mandens Jakke.

Frit efter „The Scout“.

UDE OG

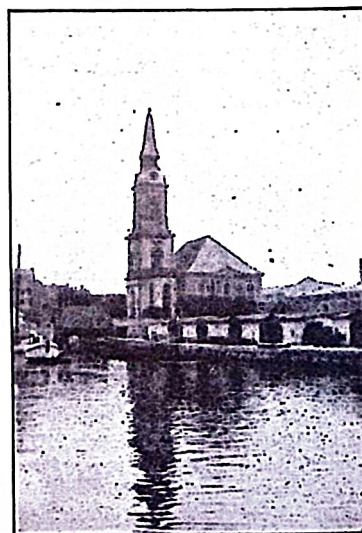

Gade i Monaco.

Fra Meuse.

HJEMME

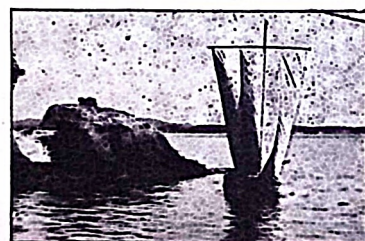
Kristianskirken i Kbenhavn.

Lejrplads ved Vissinggaard.

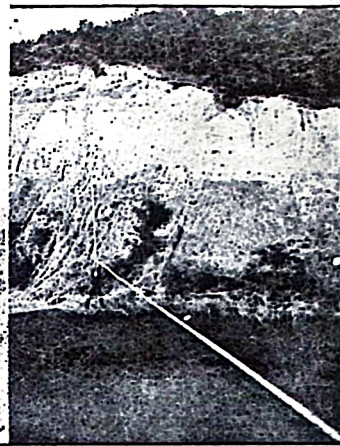
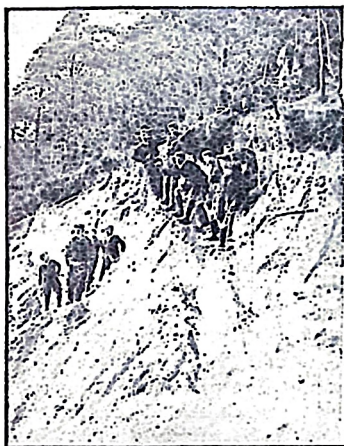
Udenfor et Tempel i Kina.

Japansk Fiskerlutter.

HAMBORG-SØSPEJDERE BYGGER BRO

Søndag den 31. Oktober afholdtes i Nykøbings nære Omegn en Terrænleg af usædvanlige Dimensioner og med et — i hvert Fald hernede — helt usædvanlig Formaal: den skulde danne Indledningen til et venskabeligt Samarbejde mellem Byens fire Drengeforeninger: F. D. F.-Væbnere, K. F. U. M.-Spejdere og de gule Spejdere fra Glentetroppen og Bytroppen.

I Kammeratskabets Aand.

Der tales i vore Dage saa meget om Kammeratskab, at det er lige ved at drukne i Ord altsammen. Desto mere glædeligt er det at se, hvor vellykket denne Øvelse blev. Her var intet unfair play, ingen Standsforskel eller Slagsbroderaad, nej, alle var besjælet af den Tanke: at faa en god og hel Dag ud af det. Resultatet var langt over Forventning og vil forhaabentlig bære gode Frugter.

I Guldlandet.

Kl. 9 Morgen afmarcheredes der tropsvis ud af Byen til det ved Lodtrækning fastsatte Sted: de fire Hovedkvarterer. Hvor stort Terrænet var, kan jeg ikke saadan sige, men der var vel en halv Times March fra et Hovedkvarter til et andet; omtrent midt i det hele havde Dommerne deres Hovedkvarterer. Disse var Tropsfører Johs. Andersen, „Glentetroppen“, (Overdommer), Lektor Østergaard, samme Trops Tropsraadsformand, og desuden Bytroppens Tropsraadsmedlemmer: d'Herrer Dir. Dabelsteen og

I Kammeratskabets Aand.

cand. pharm. Block. De to andre Troppe burde maaske have ydet deres Bidrag til Dommerkomitéen, men dette var ikke Tilfældet, og selv om de blev de tabende, lød der af den Grund, som det bør sig blandt gode Sportsmænd, ingen Klager eller Misforståelse.

Hele Terrænet var en vigtig Guldegn, og de fire Hovedkvarterer Guldgraverbyer. Første Opgave var nu inden to Timer, paa Dommerens Kort nøjagtigt at kunne afmærke de fire Hovedkvarterer.

Anden Opgave bestod i at finde to store Guldklumper paa nærmere betegnede Steder samt den store Guldaare, der laa i Skæringspunktet mellem de fire Hovedkvarterers Diagonaler, nærmere betegnet mellem to Sør.

Endelig gaves Points for good-turn, saavel fra menige Spejdere som fra Førernes Side og for tagne Armbind, saaledes, at der ogsaa gaves Lejlighed til et lille, rask Slagsmaal. Hver Trop fik hentil 60 Bind. Og saa kunde det gaa løs.

Lykken bedre end Forstanden.

Imidlertid vilde Krigsguderne det lidt anderledes end Kampelederne havde tænkt sig det. Bytroppen, der lededes af Tropsføreren, Lærer Nielsen, havde nemlig taget Lykkens Gudinde paa sit Parti, og inden en Time sikret sig ikke blot den

ene Guldklump, men ogsaa selve Guld-aaren, som en af de mange udsendte Patuljer traf paa. Held, vil nogle sige, men — den laa mellem to Sør, og raske Guldgravere bragte den uskadt hjem efter smaa, raske Fægtninger. At ogsaa den tredje Skat tilfaldt denne Trop, var dog sraaks mere fantastisk. Den laa nemlig saa fjernt fra Troppenes Hovedkvarter, som muligt. Men da to Mand 2½ Time efter Kampens Begyndelse passerede Stedet og saa den urørt, tog de den naturligvis med.

Gourillakrig og Karl den Tolvte-Slag.

Forøvrigt er denne Dags Historie umulig at skrive. Dertil var den for rig paa Detailler. To og To, i smaa Patuljer, og i hele store Fylkninger kæmpedes der, overalt i straalende Kamphumør og som Gentlemen. Hej, hop! Over vaade Roemarker og plørede Enge gik det. Det var en storartet Dag.

Bytroppens flotte Sejr.

Det syntes da især Bytroppen, som var en overlegen Sejrherre og vandt sig en flot Faneplade.

Hjemturen foregik samlet med F. D. F.-ernes gode Orkester i Spidsen, og alle, Sejrherre som slagne, var i straalende Humør, for ikke sandt: Vigtigere end alle Points var dog det nydeligt sluttede Bekendtskab med de andre Troppe, og overalt lød det: Hvornaar ses vi igen?

Holger Danske.

I. C. CHRISTENSEN OM DANSK UNGDOM

L langt ude vesterpaa — Byen hedder Paabøl — bor J. C. Christensen, den Mand, der i mere end en Menneskealder og mere end nogen anden nulevende Personlighed har sat sit Præg paa og gjort sin Indsats i vort offentlige Liv. Nu har han trukket sig bort fra al Offentlighed og tilbringer et velfortjent Otium derude i sin Barndoms Hedeegne. Han vier nu sine sidste Aar til Virke for „Det danske Hedeselskab“ til fortsat Arbejde paa Virkeliggørelsen af Dalgas' store Tanke. Men J. C. Christensen er ingenlunde udenfor det offentlige Liv — om end han ikke mere staar i de kæmpendes Rækker — den aldrende Folkefører er ung af Sind og følger med vagtsomme Øjne alle Tidens Foreteelser, og giver nu og da sit Besyv med i Laget, og hans Røst bliver hørt med Tilslutning af mange og med Respekt af alle.

Derfor vil man ogsaa med Interesse høre, hvad J. C. Christensen siger og mener om dansk Ungdom og danske Drengene. Som Medlem af „Fri-villigt Dreng-Forbund“s Forbundsraad har han vist sin Interesse for Ungdomsarbejdet herhjemme, og hans Udtalelser om dansk Ungdom — vort Fædrelands Fremtid — præges ikke blot af et sundt Lyssyn, men der klinger en dyb Undertone af Kærlighed gennem hans kloge og velovervejede Ord.

Paa vort Spørgsmaal, om J. C. Christensen har eller har haft Berøring med Ungdom herhjemme, svarer den tidligere Ministerchef:

„Ja vist saa. Jeg har mange Gangs glædet mig over Spejderne og over „Fri-villigt Dreng-Forbund“, naar jeg har set dem marchere frem med Faner og

J. C. Christensen.

klingende Spil, og da har jeg tænkt: Hvor har dansk Ungdom dog mange gode Ting at tage sig til i vor Tid. I min Barndom og Ungdom var det ikke saaledes.“

„Hvordan tilbragte Drengene deres Fri-tid, da De var ung?“

„Vi kom ikke saaledes ud i Naturen, vi havde ikke Lejlighed til at deltage i velledet og gavnlig Sport, og vi samle-des ikke under Dannebrog. Samles un-der Dannebrog! Hvor herligt er ikke dette! Dannebrog er det danske Mærke. Under dette spirer og vokser Kærlighed

til Hjem, Folk og Fædreland, og Korset kalder paa Tjener-sindet i os, saa sandt som det er det hellige Tegn for ham, som baade er Konge og alle Tjeneres Tjener.“

„Hvad er Deres Indtryk af Spejdernes Liv og Færden?“

„Spejderne har engang vist Tjenersind imod mig,“ svarer J. C. C. og fortæller derpaa følgende lille Oplevelse:

„For tre Aar siden havde det danske Hedeselskab en Medlemsrejse for at bese Plantager, Mergelarbejder og Afvandsingsarbejder o. s. v. Vi var et helt Biltog. Ved Udkørslen af en Plantage ind paa Hovedlandevejen var Pas-sagen lidt vanskelig, og den Bil, hvori jeg sad, fik det ene Forhjul i Landevejsgrøften, saa vi hverken kunde komme frem eller tilbage. Vi skulde lige til at stige ud af Vognen, da en Spejdertrop kom henad Landevejen.

Drengene saa straks, hvad der var i Vejen, for danske Drengene har aabne Øjne. Tre, fire af dem sprang til, og paa Tælling: En, to, tre! løftede de Fordvognen op paa Vejen. Det var rask gjort, og da de løb tilbage til deres Tropa med et Hurra, følte vi alle Stolthed over de danske Drengene.“

Inden Samtalen slutter, beder vi om et Fyndord, en Hilsen til dansk Ungdom.

Og den gamle Fører giver det i disse Ord:

„Et gammelt Ord siger: „Alle ville Herr være, ingen ville Sækken bære“. Men jeg siger, at den, som med et glad og villigt Sind tager Sækken paa sin Ryg, han fortjener at blive Herr.“

Henry Dahl.

HVORFOR ER DU SPEJDER?

1. Præmie.

1) Jeg er Spejder, fordi jeg elsker Naturen — det, at man om Morgenen, naar man slaar sin Teltudg til Side, befinder sig midt ude i Naturen.

2) Jeg for min Part synes bedst om Terrænløb, Orienteringsløb og lignende, i det hele taget Konkurrencer. Hvad der ogsaa er morsomt og spændende er en Natmanøvre med et virkelig godt Slagsmaal.

3) Min bedste Oplevelse havde jeg vel nok, da jeg en Sommer var paa Bornholm; vi var to Troppe, der havde bestemt, at vi det meste af Sommerferien skulde ligge i Krig med hinanden. Vi havde Lov til at bruge alle Kneb og Befordringsmidler, saasom Biler, Baade, Cykler og lignende. Da vi landede paa Øen gik vi straks i Gang med at finde den anden Trop. Efter en Dags Søgning fandt vi den i Nærheden af Gudhjem liggende helt nede ved Stranden. Min Tropsfører gav mig Ordre til at udspionere Lejren. Da jeg i Gudhjem havde en god Ven, som var den lykkelige Ejer af en Kajak, gik jeg straks ind til ham, efter at have taget et Par hvide Benklæder og en Sportsskjorte paa, i Stedet for min Uniform. Jeg spurgte ham om jeg maatte laane hans Kajak, men da han hørte, hvad jeg skulde, vilde han med for at se, hvordan det vilde spænde af. Vi krøb saa i hans Kajak, vi kunde lige være to, og roede mod den fjertlige Lejr; da vi naaede den, laa vi stille i en tilpas Afstand fra den og iagttog den.

„Ping“, 1. Nærum.

Harold Steins Opgave.

Spørgsmaalene lød:

1.

Hvorfor er du Spejder?

2.

Hvilke af dine Spejder-virksomheder synes du bedst om?

3.

Hvad er den bedste Oplevelse, du har haft som Spejder?

Jeg talte Teltene og de Mand, der var i Lejren paa dette Tidspunkt, og skrev dette og en Del andre Smaating op.

Vi havde lige besluttet os til at ro over paa den anden Side af en Pynt, der laa i Nærheden, for at gaa i Land der, og iagttage Lejren fra Landsiden, da der i det samme dukkede en Baad frem fra den omtalte Pynt, bemannet med Spejdere.

Jeg var snart klar over, at de i Land havde opdaget, hvem jeg var; der begyndte nu en spændende Kaproning. De havde 3 Par Aarer i Baaden, vi havde kun 1 Par, men til Gengæld var vor Kajak jo meget lettere.

Vi fik ogsaa et stort Forspring og troede os allerede paa det tykke. Vi blev saa enige om at sejle hen over nogle underspiske Klipper, hvor de under ingen Omstændigheder kunde sejle, fordi deres

Baad jo gik meget dybere end vor Kajak, men vi havde ikke regnet med, at vi var to i Kajakken, og at den saa laa dybere. Følgen var, at vi blev hængende; det var en kedelig Situation, da der jo altid er nogen Brænding ved saadanne undersøiske Skær, og vort spinkle Fartøj kunde ikke taale saa meget.

Vi maatte begge stige ud og løfte den fri, men under dette Arbejde var den fjendtlige Baad kommet saa nær, at vi ikke kunde slippe fra den. Jeg stak mine Notitser til min Ven og bad ham give min Tropsfører dem, da de jo ikke kunde tage min Ven til Fange, da han jo ikke var Spejder.

Da Baaden var nær nok, sprang en 3-4 Mand ud af den for at tage os til Fange. Min Kammerat fik dog snart fri, men jeg blev roet til Lejren og blev lagt ind i et Telt, dog først efter at være blevet undersøgt, om jeg skulde have nogle vigtige Notitser hos mig. (Dem var min Kammerat nu paa Vej med, til min Tropsfører).

Jeg vaagnede om Natten ved 2 Tiden ved et skarpt Fløjt.

Jeg var endnu bundet og bastet paa Hænder og Fødder. Fløjtet efterfulgtes af Uro i hele Lejren, og før Lejrens Spejdere fik tænkt sig om, laa mange af deres Mand bundet paa Jorden. Det var min Tropsfører, der var kommet mig til Hjælp.

Dette er vel nok min bedste Oplevelse.

Ærbødigst

Ping, 15 Aar,
1. Nærum.

„Won-tella“, 1. Nærum.

Carl J. Ravn, Nyk. F.

2. Præmie.

1) Fordi Spejderbevægelsen er en sund, baade aandelig og legemlig, Bevægelse, og sidst, men ikke mindst Kammeratskabet.

2) Samariterarbejdet, fordi jeg ved Hjælp af dette er i Stand til at hjælpe andre Mennesker.

3) Jeg vil ikke fortælle om spændende Natpølser, med Spøgelser osv., men jeg vil fortælle om noget, som har gjort et Indtryk paa mig, saa jeg aldrig vil glemme det. Det var Juleaftensdags Formiddag. Min Patrulje havde i lang Tid talt om en Jule-good-turn, og det var nu blevet til Alvor. Vi havde af de samment sparede Penge fra Patruljekassen købt en lille Flæsketeg og et lille Juletræ. En Del saa nyttige Ting som Vanter, Strømper og Undertøj osv. havde vi faaet samlet sammen hjemmefra, og nu skulde en ludfattig gammel Kone have disse rare Ting. Da vi kom hen til hende med det, blev hun saa glad, at hun baade græd og lo, og hun havde nær faldet os om Halsen. Hendes Glæde kan ikke beskrives her paa Papiret, — og vor ikke mindre. Saadan en lille Oplevelse gør mere Indtryk paa een, end 10 Natpølser.

Carl Johan Ravn. 16 Aar.

1. Nykøbing F. Trop.

3. Præmie.

1) Jeg er Spejder, fordi det fri Liv paa Ture og Øvelser er morsomt, og fordi det interesserer mig. Jeg er Spejder, fordi der indenfor Spejderbevægelsen er godt Kammeratskab, som senere kan udvikle sig til Venskab. Der kan være noget i det en dansk Forfatter en Gang skrev: „En Gang Spejder, altid Spejder.“

2) Den af mine Spejdervirksomheder, som jeg synes bedst om, er Lejrporten og særlig under den Lejrbaalene. Lejrlivet er noget af det bedste og sundeste indenfor Spejderne.

3) Det smukkeste og bedste, jeg har oplevet som Spejder, var den Gang, da jeg var i Norge og boede hos en norsk Spejderfører. Medens vi boede hos ham, døde en af hans Spejdere, og vi tænkte da, at vi vilde hædre ham, ved at lægge en Krans paa hans Grav. Da vi kom til Graven, stillede vi ganske stille op foran Graven, og vor Troppsfører holdt en gri-

bende Tale, som vi alle var meget rørt over. Bagefter, da Kransen skulde lægges paa, blev det danske Flag sænket over Graven, det var et ualmindelig smukt og gribende Optrin.

Won-tolla.

***

1) Fordi jeg elsker at leve fri og utvungen ude i Naturen.

2) „Wood-craft“.

3) „Jamboreen 1924“.

Erle Swanstrøm. 13 Aar.

1. Frederiksværk Trop.

***

1) For at være sammen med Alverdens glade Drenge.

2) Jeg er Trommeslager og holder af min Tromme.

3) Vor Bazar i Aar, der hver Aften sluttede med et stort Lejrbaal.

Hans Østergaard. 11 Aar.

Glentetroppen.

***

1) Jeg er Spejder, fordi Skolens Rektor helst vil have det, og fordi de fleste andre Drenge er det.

2) Terrængvelser og Sporing.

3) En Vandreløjr.

En lille Kende lummer, bemærkede vor Patruljefører, da vi trak vore Cykler op ad en Bakke. Det var Vandreløjr, vi var paa, og jeg skal love for, vi kunde mærke det. 8 Mil om Dagen med stor Opakning og med Hatten skudt langt ned i Nakken! Ved hvert Iskagehus, vi kom forbi, maatte vi ind for at faa en Forfriskning, og et Sted tog vi noget med paa Vejen, men vi gjorde det ikke senere; thi da vi havde købt et lille Stykke, mærkede jeg noget dryppe paa mit Knæ, og da jeg saa efter, var det Isen, der var smeltet og løb ud af den anden Ende. Men det bliver jo ogsaa Aften en Gang, og vi lejrede os ved en lille Lund, tændte et Kogebaal for at stege nogle Kartofler paa, men der kom meget mere end Kartofler i, Jordklumper, Pinde, ja endog et 7 Tommersøm mangede vist ikke, men „Never mind“, vi slikkede baade Pindene og Jordklumperne, da der ikke var flere Kartofler. Efter endt Maaltid gik vi til Ro. Næste Morgen cyklede vi videre; da vi kom ud paa Landevejen, saa vi en hel Masse Mennesker i deres fineste Puds og med Salmehøjgerne under Armen. Vi var straks klar over, at det var Bønder, der var paa Vej til Kirke. Vi hilste dem med et friskt God Morgen, og de svarede paa deres djærve jyske: „Go Maaren“, og vi kørte videre. — Klokken 3 om Eftermiddagen naaede vi et Badested, der var omgivet med store høje Klinger og nede i Sandet laa Badegæster og soled sig tillige med deres Børn, som legede i Sandet. En lille Dreng, der var løbet efter en Hund, vovede sig ind mellem Højene, men da vi lidt efter saa ham, stod han helt ude paa en stejl Skrånt og kunde ikke komme ned igen; det saa vor Patrulje og vi løb nu hen til Skrånten. Vor Patruljefører lagde sig paa Maven, medens vi andre holdt ham i Benene; han fik hurtigt fat paa den lille, som han gav Forældrene, der var ilet dem til Hjælp. De bad os gaa med hjem og vi tog med Glæde imod Tilbudet, vi havde nemlig ikke flere Penge til Middagsmad.

Erle Sprensen. Nærum.

13 Aar.

1) Fordi jeg vil lære at klare mig selv (Muttersene).

2) Jeg synes bedst om at holde „Spejderloven“ saa korrekt, som det er mig muligt.

3) Jeg har endnu ikke haft mange Oplevelser som Spejder; men her er den bedste: Mit første Lejrbaal.

Kresten Lyck. 13 Aar.

1. Sønnerborg Trop.

***

1) Fordi der ingen bedre Drengorganisationer findes. Fordi man som Spejder sætter en Ære i at efterleve Spejderloven saa godt som muligt. For Lejrlivets og Lejrlivets Glæders Skyld.

2) Tjenstvillighedens og Dyrekærlighedens Virksomheder.

3) Jamboreens daglige Liv.

Ejnar Lyck. 15 Aar.

1. Sønnerborg Trop.

***

1) For at bruge min Fritid til noget godt, og der kommer man i godt Selskab. Hvis jeg løb paa Gaden i min Fritid, kunde jeg faa Kammerater, som just ikke har den bedste Indflydelse paa min Karakter.

2) Nødhjælp.

3) Turneringen i Aalborg 1925.

Holger Berthelsen. 13 Aar.

1. Hundslund Trop.

***

1) Fordi jeg sætter en Ære i at kunne være Spejder.

2) Jeg synes bedst om Lejrlivet.

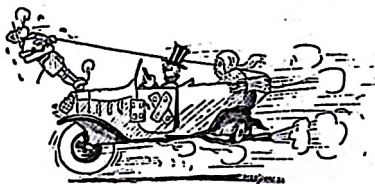
3) I Gjelsted, hvor vi havde en Terænleg. Hvor det ene Parti var Smugler og det andet Parti var Toldere, og vi fangede en forklædt Smugler, og saa var det Føreren for hele Banden, vi bandt ham paa Arme og Ben, og saa vandt vi.

Karl Rasmussen. 11 Aar.

Aarup 1. Trop.

***

1) Jeg er Spejder, fordi jeg interesserer mig for Spejderbevægelsen, og man

Spejderhytte.

kommer sammen til Møder og Ture og bliver Kammerater med mange. Man kommer i Lejr og lærer at klare sig selv ude og har det dog morsomt ude, selvom det nogle Gange er anstrængende.

2) Lejr sport er det jeg synes bedst om, og ligeledes holder jeg meget af Idræt og Iagttagelse i Skoven.

3) Da jeg ikke har været Spejder i mere end knapt et Aar, har jeg ikke oplevet saa meget. Min bedste Oplevelse som Spejder er Sommerlejren 1925, der var en Vandrelæjr fra Landskrona over Svalöv, Axelborg, Sönderåsen, Skärälid, Ringsjön, Eslöv, Lund og Malmö.

Knud Mejer, 14 Aar.

1. Nyboder Trop.

***

1) Fordi jeg synes at være Spejder er en god Sport, hvori man faar trænet alle de Egenskaber, som Naturen har givet en.

2) „Første Hjælp“, er hvad jeg synes bedst om, da jeg altid da vil kunne hjælpe Mennesker, der er saarede eller lignende.

3) Under Jamboreen, da jeg lå sammen med nogle Spejdere fra Præstø, udenfor selve Lejren, nede ved den Plads, hvor Tovtrækningen foregik, kom der en Nat nogle Mænd der ned, disse skulde forestille at være fulde, og satte de sig om en Gryde „Spødsuppe“, som vi havde glemt at stille ind i Teltet om Aftenen, men saa hørte vi dem pludselig, og i en mægtig Fart fik vi vore Støvler paa, og saa ud efter de arme Syndere, og da vi saa endelig langt om længe fangede dem, viste det sig, at det var nogle Spejdere inde fra Lejren, der var kommet der ned for at lave lidt Sjøv.

Den Sjøv var jo ogsaa god nok; men de havde alligevel spist vor „Spødsuppe“.

Aksel Rasmussen, 15 Aar.

1. Nærum.

***

1) For at blive sund og rask og for at hjælpe den By og Kommune, vi hører til.

2) Lejrlivet; fordi vi der lever ude i den frie Natur.

3) Vi var paa Tropstur ovre i Hamborgskoven paa Lolland, hvor vi havde en Leg. Vi blev delt i to Hold; det, hvor jeg var paa, skulde befri en Engländer, der var fanget af Amerikanerne.

Vi sneg os hen til en Granskov, hvor vi ledte efter Engländeren, men vi kunde ikke se nogen. Saa gik vi rundt i Skoven, indtil vi hørte der blev fløjtet tre Gange. Saa løb vi hen til Samlingsstedet, hvor vi spiste vor Frokost, og marcherede hjem.

Jeg kan ikke skrive noget andet, fordi jeg kun har været Spejder i 9 Maaneder og ikke været paa nogen rigtig Tur.

Erik Storm. 11 Aar.

„Glentetroppen“.

***

1) Jeg er Spejder for at blive en sund Dreng med et godt Humør og kendt med Naturen.

2) Jeg synes bedst om Troppens maa-nedlige spændende Ture til de nærliggende Skove.

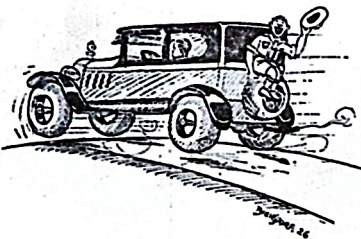
3) Den bedste Oplevelse jeg har haft, er den store Spejderfest, vi havde i Skolegaarden den 12.-13. September 1925, hvor jeg spillede Klovn i vor udmærkede Lejrcirkus.

Knud Jacobsen. 13 Aar.

Glentetroppen.

***

1) For at jeg gennem Spejderbevægelsens Maal og Midler kan blive uddannet til en nyttig Borger og en Mand i Ordets rette Betydning.

- 2) Lejrliv og Signalerings.
- 3) God og spændende.

*Povl Anker Bakke. 14 Aar.
7. Vordingborg Trop.*

***

1) Fordi man kan faa Lejlighed til at se sig om i Naturen sammen med gode Kammerater og lære noget nyttigt og praktisk.

2) Af nyttige Virksomheder foretrækker jeg dem, hvor man kan hjælpe de gamle Mennesker, f. Eks. ved at gøre et Arbejde for dem. Af mere sportmæssige Ting foretrækker jeg Cykling.

- 3) Da jeg fik Rekrutknappen.

Carl Aage Christensen, 11 Aar.

***

1) For at blive sund og rask og uddannet til Mand, Naturelsker og Fritidsmand.

2) Jeg synes bedst om Lejrlivet, fordi man i en Lejr er i den frie Natur og er væk fra Byens usunde Luft; for ikke at tale om den Glæde og Frihed det er at ligge i Lejr.

3) Spejderlejren paa „Trælle Næs“ i Sommeren 1923 med tilhørende Matabelekrige.

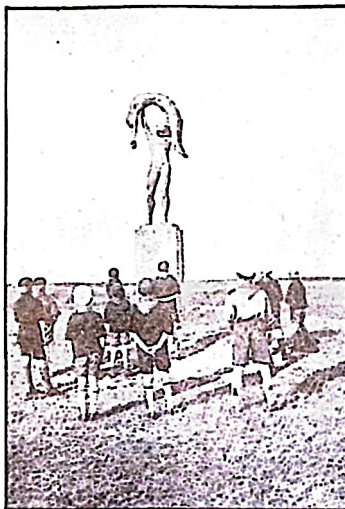
Matabelekrigen.

1. Parti:

Københavns Division.

Københavns Amts Division.

3 Jydske Troppe og Hertug Knuds Division.

2. Parti:

Jyderne.

Fynboerne.

Sjællænderne.

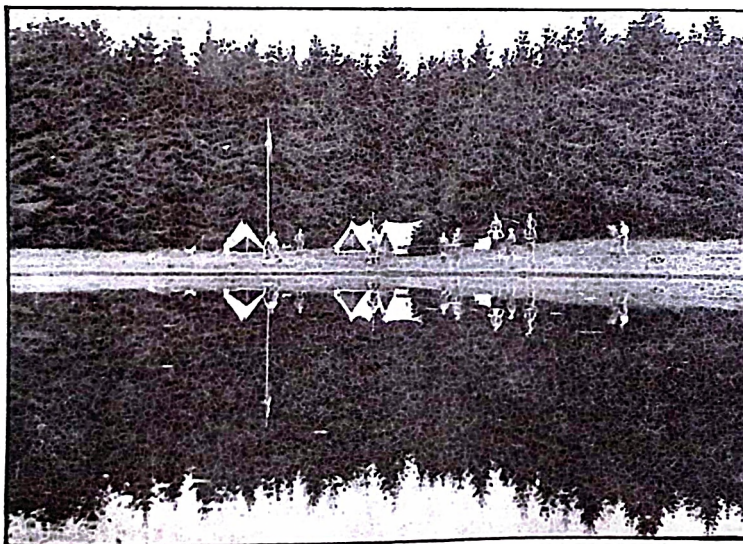
Lolland-Falstringerne.

10. Juli. Om Morgenen startede vi her fra Byen Kl. 7. Turen til Odense forløb godt. I Odense nappede vi to Spejdere, som dog senere viste sig at være venligsindede Spejdere. Fra Odense kørte vi til Røgle, nordøst for Middelfart, stegende Hede. Fra Røgle gik vi derpaa

gennem store Skove ned til Lillebælt, som var besat af Københavnerne. Vi havde lejet et lille Skib til at færges os over til Jylland, og en Del af vore var ogsaa kommet ud paa Skibet pr. Robaad, da Københavnerne kom og tog alle vore Armbind. Vi kom til Jylland Kl. 1 om Natten og gik saa et Par Mil til „Heise Kro“. Her fik vi os et Par Timers Hvile og Søvn og næste Morgen gik vi derpaa rundt i Omegnen uden dog at møde nogen Fjender. Om Aftenen var vi igen ved Heise Kro og der fik vi Besked om, at Fjenden kom. Vi lagde os i Grøften og ventede; men først ved Midnat kom de. Vi blev slaaet og trak os tilbage til en stor Gaard i Nærheden, hvor vi sov om Natten. Om Morgenen den 13. Juli blev vi vækket Kl. 6 og fik vor Morgenmad. Derpaa blev vi sendt imod Fjenden, og det største Slag i hele Krigsen kom til at staa ved „Heise Kro“. Her blev der fløjtet af Kl. 10. Derpaa gik vi gennem Fredericia til Trælle-Næs, hvor vi kom Kl. 6 Aften og slog Lejr.

Den 14. Juli om Morgenen Reveille Kl. 7 og derpaa Badning. Efter Badet fik vi Morgenmad og Kl. 9 holdtes Parade. Kl. 12 Middag og derefter var Tiden fra 4—6 overladt Troppene til fri Raadighed. Kl. 6 Aften og derpaa Lejrbaal.

*Kai Storm. 14½ Aar.
„Glentetroppen“.*

CYKLETUR I

Den 6. Juli d. A. startede tre nybagte Studenter for at tilbringe 3 Uger af deres første „fri“ Sommer paa Spejdetur i Tyskland. Deltagerne var: Gøsta Malmqvist, 1. Ordrup; Erik Jacobsen, Ordrup K. F. U. M. og undertegnede, GUF.

Med en svensk Damper gik det første Nat til Lübeck, hvor 66,67 % af samtlige Deltagere blev søsyge.

Første Dag besaa de to af os Lübeck, idet den tredje endnu ikke havde overstaaet Søsygens Kvaler, hvad der gav os Anledning til allerede her at stifte Bekendtskab med det første tyske „Jugendherberge“ (Ungdomsherberge).

Samme Dag gik Turen videre sydpaa gennem Lüneburger Heide, der nu kun delvis er Hede; det meste af, hvad vi saa, var Skov og Agerland. Landet er ejendommeligt ved de store Bondegårde, der gerne bestaar af eet stort Hus med et mægtigt Tag, og ved de smukke, gammeldags Smaabyer som Lauenburg og Lüneburg. I den sidste drak vi det første Glas tyske Øl.

I den sydlige Del af Heden overnattede vi for første Gang i et „Jugendherberge“ (i den lille By Ülzen), da det påregnede saadan, at vi nødig vilde slaa Telt op. Det gjorde vi derimod næste Nat, selv om en kraftig Tordenbyge brød løs, saa snart vi havde rejst Teltet. Det var ved en lille By, Gifhorn (ca. 25 km Nord for Braunschweig), der er verdensberømt for sine Myg, der i den sydlige Del af Byen optræder i-uhyre Horder, særlig der, hvor vi slog Telt op. (Vi maatte skaffe Logis til mindst en halv Snøs Tusinde den Nat i vort lille Telt!) Det blev den vaadeste Nat; vi oplevede. Tordenbygerne blev til Døgnregn, og ved 1-Tiden kunde vi ikke blive vaadere end vi var, da Teltet, trods sin Ejermænds

Ludowigstein.

Fos.

Udsagn, ikke var tæt. Vi holdt os varme ved en dejlig Myggejagt samt ved et Par vaade Klemmer. Ved Halvfjertiden blev vi klare paa, at Regnen ikke holdt op før langt op ad Dagen, saa vi maatte hellere pakke sammen, inden ogsaa det tørre Tøj, vi havde i Rygsækken blev vaadt. Altsaa pakkede vi Teltet drivvaadt sammen og cyklede 1½ à 2 Timer i silende Regn til Braunschweig, hvor vi tog ind paa et „Jugendherberge“, hvor vi skiftede Tøj og lavede Mad. Der var imidlertid ækelt, saa vi besluttede at drage ud for at finde nogle fjernere Slægtninge, jeg havde i Byen. Vi fandt dem og blev venligt modtaget, skønt de aldrig havde set mig før. — Samme Dag gik det videre (for første Gang med Toget, 4. Kl.) til Hildesheim, der ikke ligger langt derfra. Her blev vi standset af en civilklædt Spejder (fra „C. P.“, de tyske K. F. U. M.-Spejdere), der hjalp os med at finde en Slætning, jeg ogsaa havde i denne By. Hos hende tilbragte vi en hyggelig Aften. Vi overnattede i Herberget, hvor vi fik at vide, at Robert Bonnesen med to Bernstorff-Spejdere havde været Dagen før. Næste Dag viste de lokale Spejdere os rundt i Hildesheim, der er en vidunderlig, gammel By med mange, middelalderligt udseende Bindingsværkshuse. Ved Middagstid kørte vi videre paa Cykel, fulgt paa Vej af den samme Spejder.

TYSKLAND

Turen gik nu sydpaa gennem Göttingen og opad Werraflodens Dal til den lille Stationsby Werleshausen (hvor det første skandinavisk-tyske Ungdomsmøde afholdtes for nogle Aar siden). Paa en Bjergtop højt oppe over Floden knejser her den gamle Borg Ludwigstein i ensom Majestæt. Det koster nogle Litter Sved at komme derop, ikke mindst, naar man har Oppakning og Cykle. Gennem den svære Borgport kommer man ind i den smukke Borggaard med dens gamle, toppede Brolægning. I en af Borgens Længer er indrettet Kjølepladser med Straamadrasser, her faar vi vore Sovepladser anvist. I det gamle, hyggelige Køkken, som Vandrefuglene har smykket med norsomme Silhouetter, laver vi Mad paa Komfur. Om Aftenen samles man oppe i en af Salene om Spil og Sang.

Næste Dag besøgte vi Ruinen af en anden, gammel Borgovre paa den anden Side af Dalen. Den Aften blev det dejligt Vej med Maaneskin. Ude paa Terrassen foran Borgen dansede nogle Vandrefugle gamle, tyske Folkedanse; mine to Kammerater dansede med; det saa ustyrlig komisk ud, med efterhaanden gik det ganske fint.

Dagen efter drog vi videre. Op langs Werra, helt til den gamle By Eisenach naaede vi. Her overnattede vi i det flottest udstyrede af alle de Jugendherberger, vi saa, „Haus Hainstein“, der tilhørte K. F. U. M. Her traf vi forøvrigt en dansk K. F. U. M.-Spejderfører, Pastor Svend Jacobsen fra Korsør. Der var rigtige Senge, varmt og koldt Styrtebad (!) o. m. a. Næste Morgen saa vi Wartburg, den gamle Borg, hvors Luther, forklædt som Junker Jörg sad og oversatte Bibelen, da han var fredløs.

Nu gik det videre gennem Thüringen, den ene berømte By efter den anden:

Gotha, Erfurt, Weimar (med Goethemuseet), Jena, Saalfeld. Her saa vi nogle pragtfulde Drypstenshuler, der skal være de eneste i Verden, hvor Minerallerne er flerfarvede.

Fra Saalfeld kørte vi paa tre Dage til Dresden. Det er den mest bakkede og mindst interessante af alle Strækninger.

I Dresden havde jeg ogsaa Familie; vi kom til at bo ganske alene i en bortrejst, velhavende Onkels store, flotte Ungkarlejlighed. Vi skulde ikke beklage os.

Dresden er en af Verdens smukkeste

Byer. De mange smukke Bygninger ligger og spejler sig paa begge Sider i Elbens brunlige Strøm. Der er noget hemligt ved den, noget, der minder om København, „Byen med de skønne Taarne“, en Titel, som man ogsaa med fuld Ret kunde give Dresden. — I den store Park, „Grosser Garten“ er i Sommer internationale Kunstudstilling og den store, tyske Havebrugsudstilling.

En Dag besøgte vi Sachsisk Schweiz, et stort Omraade af Sandstensklipper. Vi gik (i Regn) en Tur mellem de fantastisk formede Klippeformationer, og

beundrede Udsigten over Elbdalen; derefter sejlede vi „hjem“ igen med Floddamperen. —

Fra Dresden cyklede vi til Berlin. Her var alle enige om, at det havde været en dejlig og dbytterig Tur. Af særlige Ting, man lægger Mærke til, kan omtales: de latterligt mange Færdselsbetjente. Ting, man glæder sig over, er de ganske udmærkede Landeveje. — Til sidst en Opfordring til at skabe „Ungdomsherberger“ i lignende Omfang herhjemme som i Tyskland.

Arne Rosenhoff,

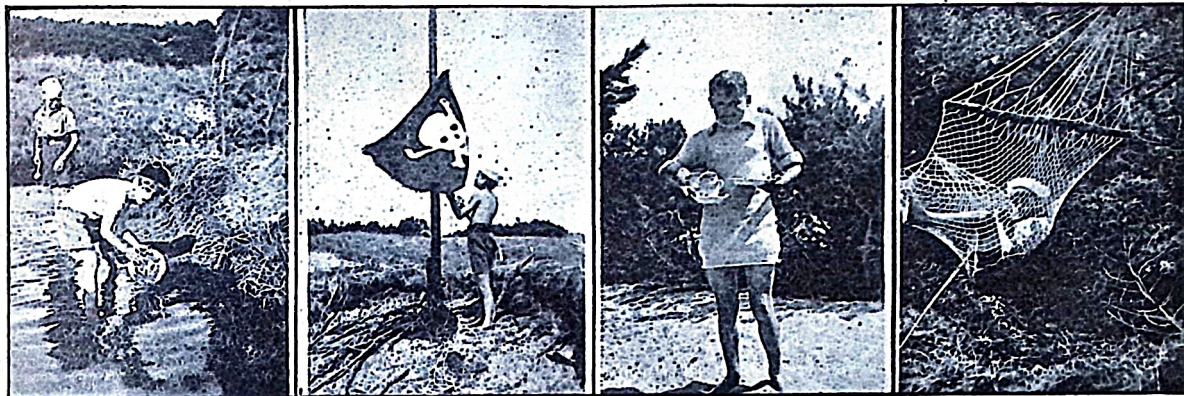
FRA DEN STORE KAMP I HERTHADALEN

Kong. Rolf og hans gæve Kæmper —

NYT FRA DE FJERRITSLEV-SPEJDERE

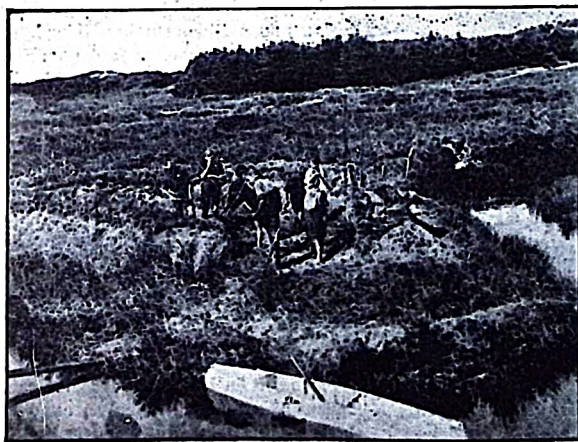
Forleden vadede Flagene ved Spejderhuset i Fjerritslev. Der skulde holdes Fest for Tropsfører Christian Hald, der fornylig er blevet tildelt Medaljen for Druknedes Redning. Med Middagstoget ankom Troppens Æresmedlem, Overretssagfører Schibbye, Hellerup, og i Biler kørte han og Spejderne til Standlejren i Sletteaadal, nær det Sted, hvor Lærer Hald forrige Sommer bjergede en Spejder ind og reddede en anden fra Druknedøden. Fuldstændig overraskende for ham, der laa i Søndagslejr dernede med nogle enkelte Drenge, marcherede Troppen pludseligt op med Fanen i Spidsen, forerede til Parade. Overretssagføreren holdt en smuk Tale, oplæste en Hyldest- og Takkeadresse fra Patrulje-

Spejderliv i Fjerritslev-Troppen.

Tropsfører Hald faar overrakt Redningsmedaljen.

førere, Tropsassistenter og Tropsfører ved Frederiksberg 6. Spejdertrop, hvortil den reddede Spejder, Wingaa, hører, og saa blev Medaljen overrakt Lærer Hald af Overretssagføreren, en velvillig Indrømmelse fra Justitsministeriets Side, der ellers sender Medaljen direkte. Gennem Fjerritslev By, hvor der saas enkelte Flag ude, marcherede Troppen med Fanen i Spidsen til Spejderhuset. Her havde Spejderne arrangeret festligt pyntede Chokoladeborde. Taler og Sange vekslede, og til Slut blev „Kong Christian“ sunget med de til Festen svarende Ord: „Modtag din Ven, som uforsagt tør møde Faren med Foragt“. Og saa blev Flaget strøget i Spejderhaven til Flagsangens Toner.

HANS SØSTER.

C.C. STENDER.

Tegninger af
Asger Riber.

For godt halvtreds Aar siden sad der to Mænd i Læ bag en Klippe ikke langt fra det Sted, hvor Postvejen efter at have forladt Prærien og passeret Balkelandet, som strækker sig mellem Prærien og Rocky Mountain, løber ind i denne Bjergkædes første lave og forrevne Udløbere. Det var et meget øde Sted, som kun oplevedes, naar den store Postvogn en Gang om Ugen passerede Stedet med Post og Passagerer.

Mangen Postkører var blevet dræbt paa disse Trakter af Indianerne, og mangen dristig Røver havde her maattet bide i Græsset for Postkørerens sikre Skud. Saa berygtet var dette Sted blevet, at man fra Postvæsenets Side fandt det nødvendigt at oprette en væbnet Station her. Der var ikke mange Rejsende paa Ruten, hvorimod det hændte, at ret kostbare Pakker sendtes denne Vej, som var lidt kortere end den noget nordligere, Passagererne benyttede.

De to Mænd bar Postvæsenets Emblem paa deres slidte Tøj og kunde derfor se ud til at være en af de Patruljer, som Tid efter anden blev sendt ned ad disse Kanter, da man af utidig Spar-sommelighedshensyn for et Aars Tid siden nedlagde Vagtstationen. Der var dog noget ved de to Mænds Ansigter, som tydede paa, at det ikke var i de redeligste Hensigter, de nu befandt sig her ved Postvejen. Den ene havde et brutalt, hensynsløst Drag om Munden og listige Øjne. Den anden, hvis Skjorte stod aaben foran og afslørede et stærkt behaaret Bryst, saa ud til tidligere at

have været smuk; men Udskejelser og Drik havde gjort Trækkene grove, og et stort Ar, som strakte sig tværs over Næsen fra den ene Kind til den anden, havde vansiret Ansigtet slemt. Denne sidste lød Navnet Pat, og den førstnævnte hed John.

— Saa er Sagen altsaa i Orden. Jeg gaar frem og standser Vognen og bilder Postkøreren ind, at Vejen er ufremkommelig, imens vipper du Stenen, saa den styrter ned og knuser Hjulene. Er du med, John?

— Ja, den er all right. Gamle Tony kører antagelig, men den skal nok skære. Resten kan vi ordne i Fællesskab.

— Ja, men pas paa, Pat, at skaane Hestene, for Krikkerne har vi haardt Brug for. Vi maa være langt væk fra Postvejen, inden Patruljen kommer tilbage fra Fort Williams.

— Bare den ikke kommer, mens vi er ved Arbejdet; skønt jeg daarligt kan tro det. De faar Mas nok med at slippe uden om de løse Blokke oppe i Slugten.

Imedens de to lagde deres skumle Planer, skrumpede den svære Vogn op ad den daarlige Vej længere nede mellem Balkkerne. Det var ganske rigtig gamle Tony, som kørte den. Han havde været Postkører paa denne Rute i mange Aar og deltaget i mange Kampe mod Indianerne. Han var ogsaa den Postkører, der havde afværget de fleste Overfald og selv kun erhvervet ret overfladiske Saar. Han var den solideste paa hele Ruten og blev benyttet, naar der var særlig vigtige og kostbare Forsendelser

med Vognen. Han fik derfor hurtigt sine Vaaben frem og spejdede forsigtigt til alle Sider, da han fik Øje paa en enlig Mand, som kom ned ad Vejen mod ham. Men da han opdagede Postvæsenets Emblem paa Skjorten, tog han Fingeren fra Aftrækkeren og kørte forsigtigt videre.

— Hallo! Old Tony! Stands Vognen, der er Fare paa Færde.

Tony saa mistroisk paa Pat, men standsede dog, da han var kommet op paa Siden af ham.

— Hvad er der i Vejen? Det er jo Pat Nicholson, hvor kommer du fra?

— Jeg kommer fra Fort Williams. Der er sket et Skred oppe i Slugten ved Crookyhill, saa Vognen kan ikke slippe igennem. Jeg skulde sige, at du skal om-lade deroppe, der holder en Vogn klar paa den anden Side. Du kan ikke køre meget længere, for der er faldet en Del temmelig store Blokke ned paa Strækningen herved, og flere truer med at falde.

I det samme kom et store Klippe-stykke tordnende ned ad den stejle Skraaning ved Vejen. Hestene støjede ved Larmen, og inden Tony kunde faa dem til at gaa frem med Vognen; brasede Stenen mod det bageste Hjul, saa Vognen med et Brag styrtede sammen. Tony var styrtet næsegrus ned fra Kuskeseidet, og inden han fik sundet sig, sad en Bowiekniv i Ryggen paa ham, saa han uden en Lyd sank død sammen.

Inden John kom til, var Pat allerede i Gang med at gennemsøge Postsækkene,

og snart flød alt mellem hinanden. I forskellige Breve havde han fundet ret betydelige Værdiforsendelser, som nu kom paa et tørt Sted. John arbejdede sig imidlertid ind i den knuste Karosse for at se, om der skulde være noget der. Pludselig vendte han sig.

— Hov, Pat, kom hér! Der er knageme Dukketsp i Kassen. Bare hun nu ikke er død af Skræk. Hun er ellers rigtig nydelig.

Pat kom til, og ved fælles Anstrengelser fik de ryddet saa meget af Karossen til Side, at de kunde faa løftet den besvimeede unge Pige ud og lagt forsigtigt paa et Par Hynder i Skyggen af en Klippe.

— Se, det var en Fangst, Pat, for os to Pebersvende. Nu har vi noget at pynte op med oppe i Hytten. Hvor er hun i Grunden nuttet. Jeg har aldrig set noget saa kært før, og jeg har dog ellers kendt ikke saa faa Fruentimmer i mine Dage. Ak ja, jeg kender mere til dem, end jeg just skøtter om.

Pat syntes slet ikke at dele Kammeratens Begejstring. Han var blevet saa underlig stille, da den unge Pige var løftet ud af Vognen. Forsigtigt bøjede han sig ned over hende.

— Hvad er der i Vejen, Pat, hun er da vel ikke kreperet for os? Saa bliver der ingen Løsepenge at hale der. Det havde ellers været en rigtig Guldflugt, er jeg sikker paa.

— Hold Mund, John! Pat rejste sig pludselig op og gik truende frem mod ham. — Den unge Pige kender jeg en Del til og vilde nu ønske, at alt dette var ugjort. Vi maa lade, som om det er et hændeligt Uheld, der er sket. Tony sladrer ikke af Skole.

— Naa, du tror, du kan lave den paa den Maade med mig. Næh, gamle Dreng, saadan leger vi ikke. Jeg vil have min Part af Guldflugten.

— Nej du vil ikke. Enten lader du hende gaa, eller ogsaa er du Dødsens. Nu kan du selv vælge.

John kneb Øjnene sammen og skød Underlæben frem.

— Hvad bilder du dig ind? Har jeg ikke udført min Part af Arbejdet? Mig skal du ikke snyde for min Andel. Tøsen er lige saa godt min som din.

— Nej du er ikke! Pat løftede sin Pistol mod John. — Op med Hænderne!

John gik overrasket et Par Skridt baglæns og løftede Hænderne. Pat

sprang til og snappede hans Pistol fra hans Bælte og fjernede Fænghætten.

— Forstaar du ikke, at dette er et Undtagelsestilfælde. Denne unge Pige maa ikke blive plyndret. Hun maa ikke vide, at jeg er her som Røver, det er nemlig —

John, som havde staaet og luret paa en Lejlighed, afbrød ham: — Saa, nu kommer hun til sig selv!

Pat glemte et Øjeblik John og vendte sig mod den unge Pige. Det var dette, John havde ventet, og styrtede sig nu over ham. De tumlede om paa Jorden, og der fulgte en haard Kamp paa Liv og Død. Pat var fuldstændig ubevæbnet, Pistolen havde han tabt ved Overfaldet, og Kniven sad endnu i Tonys Ryg. John havde heller ingen Pistol, derimod søgte han nu at gøre Brug af sin Kniv. Pats Anstrengelser gik derfor kun ud paa at undgaa Kniven og vriste den fra ham. Et Øjeblik havde han ogsaa fat om Johns Haandled; men saa fik han et Slag mod en Sten, saa han slap Taget, og i næste Nu sad Kniven i hans venstre Skulder. Med en voldsom Kraftanstrengelse langede han ud efter Johns Kæbe, saa

han bevidstløs segnede om paa Jorden. Hurtigt fik han Kniven ud af sin Skulder, og i næste Øjeblik sad den til Skæftet i Johns Bryst. Da han atter saa efter den nuge Pige, saa han, at hun var kommet til sig selv og nu forfærdet sad og trykkede sig op mod Klippen. Hun havde overværet hele det voldsomme Optog.

— Undskyld, Frøken. Dette skulde De aldrig have set. De skal dog ikke være forskrækket, jeg skal saa vidt det staar i min Magt hjælpe Dem til næste Station.

Han lænede sig udmattet mod en Klippeblok.

— Aah, Tak skal De have. Men De er jo saaret. Deres Skjorte er blodig, lad mig forbinde Dem. Hun fandt nogle Forbindsager frem fra Vognen og lagde en solid Forbinding om Pats Skulder.

— Tak, Frøken, hvad kan jeg gøre for Dem til Gengæld?

Hun rystede affærdigende paa Hovedet. — Intet! Det skulde da lige være, om De kunde sige mig, hvor Pat Nicholson er. Har De aldrig hørt noget om ham?

Pat blev bleg og saa uroligt paa hende; mon hun vilde genkende ham?

— Jo, Frøken. For en Del Aar siden traf jeg ham her paa Ruten, hvor han den Gang var ansat ved Vagtjenesten. Det var en brav og tapper Mand. Sidst vi var sammen var, da vi befriede Postvognen fra Chepulque's Indianere. Det var ham, der havde Æren af det Togt. Senere kom han i Klammeri med Postforvaltningen og forlod Tjenesten, og siden har man ikke hørt noget fra ham.

— Jeg er hans Søster. Det, De der siger, kender jeg saa godt, men hvor skal jeg nu finde ham.

(fortsættes Side 29.)

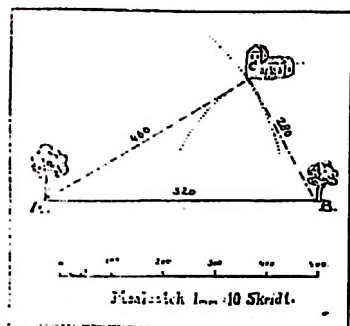

Fig. 1.

Hvis du en Dag skal til at kortlægge et Terræn, hvilket kan ske, hvis du vil have Landmaalmærket, er den letteste Maade at gøre det simpelt hen ved at skridte de forskellige Afstande ud.

Lad os se paa Fig. 1. Du staar ved Træet A og skal have at vide, hvordan Træet B og Kirken C ligger i Forhold til A. Du gaar da i lige Linie fra A til B og tæller Skridtene. Lad os antage der er 520. Derfra gaar du 280 Skridt til Kirken og saa 460 Skridt tilbage til A. Saa kan du tegne et Kort, hvor de to Træer og Kirken findes. Du tegner fra A en ret Linie og afsætter 52 mm, saa har du B. Men hvordan nu C? I Geometrien lærer du at tegne en Trekant, naar du kender alle tre Sider. Det er ikke andet, du skal. Saa tegner du først en Cirkel med A som Centrum og en Radius paa 46 mm og derpaa en anden Cirkel med B som Centrum og en Radius paa 28 mm. Saa har vi Kirken.

Men nu ligger der maaske, som Figur 2 viser, et Hus ved D og et Par Træer ved E og F. For at faa disse Genstande med maa du ogsaa skridte deres indbyrdes Afstande og deres Afstande i Forhold til de allerede fundne Genstan-

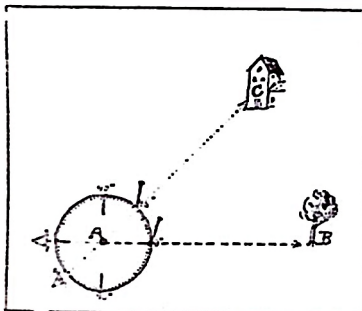

Fig. 4.

KORTTEGNING.

C.C.STENDER.

de af. Naar det er sket, kan du fortsætte Korttegningen paa samme Maade som før. Du tegner igen en Cirkel med A som Centrum og Radius 28 mm, saa har du D, som nu skal være Centrum for en Cirkel med Radius 21 mm o. s. v.

Paa den Maade kan det være saare simpelt at tegne Kort, selvom man ganske vist skal bruge sine Ben en hel Del. Men hvis der nu, som Fig. 3 viser, ligger en Sp mellem B og C, kan du ikke saa godt skridte denne Afstand af, saa

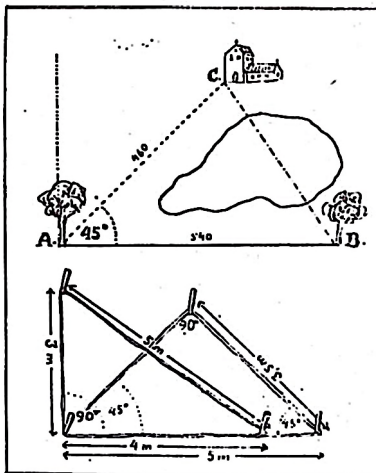

Fig. 3.

maa du gaa frem paa en anden Maade. Du ved, at A-B er 540 Skridt og A-C 460 Skridt, hvad nu? Atter kommer Geometrien os til Hjælp. Den lærer dig at tegne en Trekant, naar du kender to af Siderne og den indesluttede Vinkel. Vinklen kan du finde ved Hjælp af Kompasset. Du indstiller det saaledes, at det staar paa Linien A-B med sit Centrum i A og det Punkt, der er mærket O^o er over eet med Centrum og B, naar du sigter mod B over Kompasset, se Fig. 4. Derpaa sigter du med Øjet over Centrum mod C og fører f. Eks. en lodretstaaende Naal langs Kompasskiven's Rand, indtil den er over eet med Centrum og Kirken. Saa viser det sig maaske, at Naalen staar paa 45°. Det er nu ligetil at tegne en Trekant af en Vinkel paa 45° og dennes Ben, A-B 54 mm og A-C 46 mm,

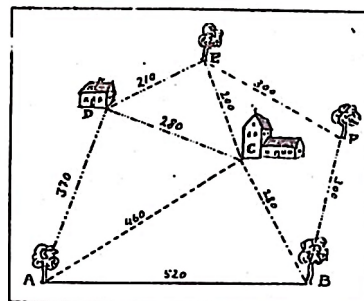

Fig. 2.

Ved Hjælp af nogle Stokke og et Par inddelte Maalesnore, hver 12 m lange med sammensplidsede Ender, er du i Stand til at udmaale forskellige Vinkler og Trekanter i Marken. Nederst paa Fig. 3 vises, hvordan Vinkler paa 90° og 45° kan fremstilles. Af andre Vinkler, man kan faa Brug for, kan nævnes 30° og 60°, som ogsaa kan findes ved Hjælp af Maalesnorene, se Fig. 5.

I en Trekant hvor Siderne er 3, 4 og 5 m, er Vinklen mellem de mindste Sider 90° (Fig. 3); og i en Trekant, hvor alle Siderne er lige store, er Vinklerne ogsaa lige store og hver 60°.

Sker det, som vist i Fig. 6, at det kun er muligt at skridte een Afstand (A-B) af, kan du dog alligevel faa et tredje Punkt (C) med paa Kortet; men saa maa du ved Hjælp af Kompasset maale Vinklerne baade ved A og B. C findes da ved den kendte Trekantskonstruktion med en Side og de to hosliggende Vinkler.

Den midterste Tegning paa Fig. 6 viser en Afstandsmaaling fra A til C. Ved A maaler du en Vinkel paa 60° ud med Maalesnoren, saa det ene Vinkelben bliver A-C. Derpaa gaar du selv ud ad det

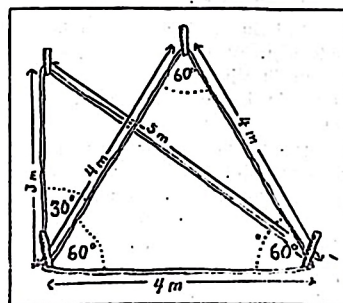

Fig. 5.

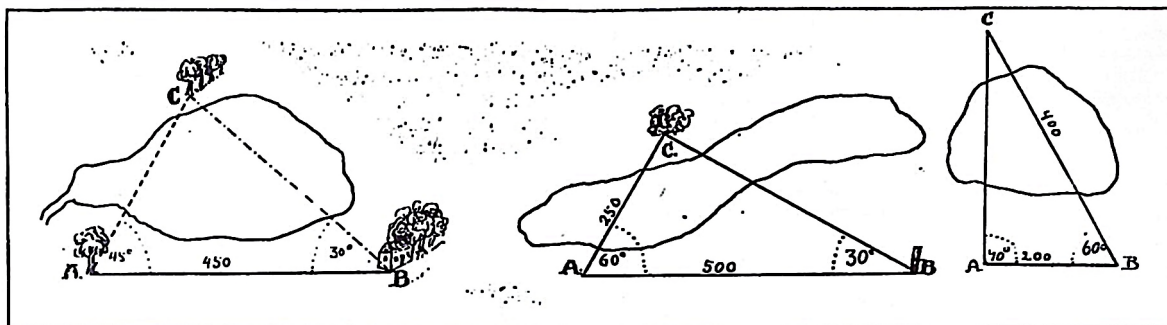

Fig. 6.

andet Bens Forlængelse, medens du tæller Skridtene; du skal gaa saa langt, at Vinklen mellem A-B og B-C bliver 30°, hvilket du prøver dig til med Kompasskiven. Har du fundet det, og det viser sig, at du har gaaet f. Eks. 500 Skridt, da er Afstanden fra A-C halv saa stor, altsaa 250 Skridt. Thi i en retvinklet Trekant, hvor de to andre Vinkler er 60° og 30° er den mindste Side (Katete) halv saa stor som den længste (Hypotenusen).

Inden jeg slutter, er det vel bedst, jeg nævner den kendte Form for Afstands-

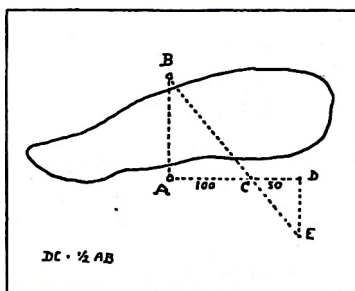

Fig. 7.

maaling, som Fig. 7 viser. Naar du spørger Afstanden A-B, gaar du først vinkelret paa A-B f. Eks. 100 Skridt til (C) og anbringer der en Stok. Derpaa gaar du yderligere 50 Skridt til D, drejer saa vinkelret af til højre og gaar videre, idet du tæller Skridtene indtil du ved E faar C og B over eet. A-B er da dobbelt saa lang som D-E, fordi A-C er dobbelt saa lang som C-D (B-C er dobbelt saa lang som C-E af samme Grund); idet Trekkanterne A B C og D E C er ensvinklede.

„SPEJDERNES MAGASIN“ FAAR NY REDAKTØR

Nærum Kostskole, Decbr. 1926.

Kære Spejdere!

Saa er det Slut med min Redaktørtid — og inden jeg forlader Kontoret med dets store Papirkurv, dets Saks og Klisterbøtte, følger jeg Trang til at takke alle dem, der i Aarene, der gik, hjalp mig med Raad og Daad.

En særlig Tak vil jeg gerne have Lov at rette til de Spejdere, der ved Pengebidrag og personligt Arbejde gjorde deres til, at „Københavnere drengenes Teltleje“ ud over Landet blev til Virkelighed. Lad det være mit sidste Ønske som Redaktør af „Spejdernes Magasin“, at disse Lejre maa blive en aarlig tilbagevendende Begivenhed inden for dansk Spejderliv!

Og lad os saa byde den nye Redaktør et hjerteligt Velkommen!

Naar vi nævner hans Navn — Oscar Madsen — er

der mange af jer, der nikker genkendende og venter jer en Del af Fremtiden, naar han staar for Styret.

Oscar Madsen er gammel i Gaarde inden for det danske Spejderkorps. Den 24. Januar 1911 indtraadte han som Spejder i Tage Carstensens Patrulje (3. Vesterbro) og er siden steget gennem de forskellige Grader og staar nu som Trospsfører. I lang Tid gjorde han et stort og dygtigt Arbejde som Divisionsintendant, har redigeret Førerbladet og skrevet en Mængde Artikler af teknisk Indhold, bl. a. en ypperlig Opsats om Lejrspor, maaske det bedste, der er skrevet i Danmark om dette Emne.

De, der har været i Berøring med Oscar Madsen og fulgt hans Spejderarbejde inden for Korpsset, vil kunne bevidne, at han „brænder af den hellige Ild“ og er energisk som faa af Korpssets Førere. Intet Under, at der stilles store Forventninger til ham — nu da han overtager sin nye Post som Redaktør af „Spejdernes Magasin“.

Hjertelig velkommen!

— Og saa endnu en Gang Tak for godt Samarbejde i de Aar, der er gaaet.

Jeres hengivne

Gunnar Jørgensen.

TYVERIET PAA KOSTSKOLEN

30 Kroner ... med Overlæg ... mens En er nede paa Isen og ikke aner det mindste ... aa, men han skal faa det betalt, den modbydelige Hykler ... Bestyreren skal faa det at vide ... hele Skolen skal faa det at vide ... og han skal komme til at rejse herfra som en gemen Tyveknaegt ... den ..."

Smith maatte atter stoppe op paa Grund af Luftmangel.

Han var netop i Færd med at samle sammen til et nyt Raserianfald, da det uopførte skete, at Steffen tog Ordet.

„Ja, det er klart,“ sagde denne med en ukendt Klang i Stemmelen. „En af os maa rejse.“

Smith standsede midt paa Gulvet. Steffens Ytring havde i den Grad faaet ham til at forglemme sig selv og sin Vrede, at han blev staaende med halvaaben Mund og gloede paa sin Kammerat. Det var et højst faaret „Hva?“, der endelig slap ud af Direktørspinnens Gab.

„Ja, en af os maa rejse. Du eller jeg!“

Smith var ikke rigtig klar over, hvad han anden bildte sig ind. Men hans Stemme viste, at han var ved at komme til sig selv igen, da han i et køligt Tonefald spurgte:

„Hvad mener du?“

„Hvad jeg siger!“ lød Steffens Svar. „Enten maa du pakke din Kuffert, eller ogsaa pakker jeg min.“

„Ja, men forklar dig dog, Mand! Hvorfor i Alverden skulde jeg rejse?“

„For Kammeraternes Skyld. Og for din egen. En af os maa bort ... Kan du da ikke forstaa, at efter al den Ballade, du og jeg har lavet for de spille 30 Kroner, efter alt det, vi har ødelagt ...“

„Hvad Pokker bilder du dig ind? Hvad har vi ødelagt?“

„Vi har ødelagt Frederiks Liv ... men det betyder maaske ikke noget for dig? Vi har ødelagt noget for vore Kammerater, som de vil være Aar om at komme over ...“

Smith udstødte nogle Lyde, der skulde forestille Latter.

„Aa, hvor er det rørende — hvor lyder det smukt! Tror du ikke, jeg lugter, hvor du vil have mig hen? Jeg skulde selvfølgelig kalde Frederik til mig og sige: „Se, Frederik — den Engel, der sidder dér, er gaaet i Forbøn for dig — jeg forærer dig de Par Ører, som du

tog forleden Dag ved en Fejltagelse — og her har du en Nøgle til Skabet, saa du ikke for Fremtiden skal gaa forgæves!“ ... Det er saa forbigaaet nemt at være godgørende paa en andens Bekostning! Men Frederik er selv Skyld i, at det gaar ham, som det gaar ...“

„Nej, han er ej,“ svarede Steffen heftig. „Og nu skal det staa eller falde ... Frederik har ikke taget Pengene!“

Virkningen af Steffens Ord udeblev ikke; men Smith tog sig sammen med en voldsom Kraftanstrengelse.

„Hvorfor tilstod han da?“

„For at dække over Hugo,“ kom Svaaret omgaaende.

„Mener du da, det er ham?“ spurgte Smith lidt skeptisk.

„Nej.“

„Saa forstaa jeg det ikke.“

„Ja, men det gør jeg. Det er min Skyld, at det kom saa vidt. Jeg har legat med Ilden. Jeg vidste, at hverken Frederik eller Hugo havde taget Pengene — men de var begge bange for, at det skulde være den anden. Det var derfor, Frederik tog Skylden paa sig.“

„Ved du da, hvem der har taget Pengene? Er det Carlo?“

„Nej, det er mig!“ svarede Steffen lavt.

— — —

Nu var Ordene sagt, disse Ord, som aldrig skulde være sagt — aldrig! Smith skulde aldrig have faaet at vide, hvem der havde taget hans Penge — han havde nok forundet Tabet engang, og i hvert Fald kunde han taale det. Denne Sag skulde være gledet ind i Skolens uskrevne Historie som en uløst Gaade — som et Sagn fra gamle Dage, der havde mistet sin Paalidelighed. Eller bedre — den skulde glemmes, glide ud af Verden.

Steffen havde haft gode Kort paa Haanden, alt for gode desværre — det havde gjort ham selvsikker; han glemte at passe paa, ødelagde sine Chancer, vältede.

Hans Spil kunde være lykkedes. Alt var lagt saa glimrende til Rette. Blot han havde set sig for! Nu var han færdig.

Ja, vel havde han taget Pengene, og Tyveriet var ikke sket i et svagt Øjeblik — nej, det var planlagt forud med sikker Beregning — han havde fuldtud

været klar over, hvad han vilde gøre, og han havde ikke vaklet i sin Beslutning et eneste Sekund. Og ingen i Verden havde vidst, at han var Tyven.

Tyveriet var sket den Nat, da Hugo ogsaa havde været paa Tærerne. Steffen havde ligget vaagen i Timevis og ventet paa det belejlige Øjeblik. Saa var det, at Hugo stod op af Sengen og forsvandt halvpaaklædt ud af Værelset for først at vende tilbage efter et Kvarters Forløb. Denne natlige Udflugt gav Steffen noget at spekulere paa i de Minutter, han laa alene i Værelset. Men da Hugo endelig vendte tilbage og gik i Seng med det samme, uden at hans Adfærd forekom den rævesovende, men yderst opmærksomme Steffen mistænkelig, slog denne sig til Ro med, at Udgangsturen skyldtes mere personlige Aarsager end Smiths 30 Kroner.

Steffen havde passet paa som en Smed. Han havde ventet, til han var fuldkommen sikker paa, at Hugo sov fast; saa havde han listet et Par Bukser og Tøjler paa og var gledet lydløst ud af Værelset. Alting var gaaet vidunderlig godt, og da Steffen laa i Sengen igen, følte han, at Heldet var med ham — han kunde roligt se Fremtiden i Møde.

Fra Bestyrerens Side frygtede han intet — Hr. Friis var nok en dygtig Mand, men ikke paa dette Omraade. Og Politiet! Ja, skulde Smith endelig faa det herved — skønt det vilde koste ham Kamp med Hr. Friis — saa var dette vel heller ikke saa forfærdeligt. Som Steffen havde argumenteret overfor Smith, var det hans personlige Anskuelse, at Politiet ikke vilde gøre meget ud af en Sag paa 30 Kr. Men i hvert Fald var Steffen overbevist om, at det ikke vilde kunne komme ham til Livs.

Der var bare en kedelig Ting ved denne Historie. Nagle vilde blive mistænkt — det kunde ikke undgaas —, og Mistanken vilde ret naturligt falde paa de Drengene, der boede paa Tomands Værelserne. Selv om Sagen aldrig var blevet oplyst, vilde Mistanken blive hængende dér.

Steffen brød sig ikke om, at disse Drengene skulde døje Ubegageligheder for hans Skyld. Han var intet Dydsmonster — i saa Fald havde han vel næppe besudlet sine Fingre med Smiths 30 Kro-

ner —, men dog kunde Gentlemanen undertiden stikke frem i ham. Dette ulyksalige Forhør var i Virkeligheden tænkt som en Haandsrækning til de fire Fjerde Mellem'er.

Netop fordi han vidste, de var uskyldige, kunde han gaa frem, som han havde gjort. Han kunde stille dem i det grælleste Lys, fremdrage hver lille Tilfeldighed, gøre fuldstændig op, saa den sidste Gnist af Mistanke i Smiths Hjerne kvaltes, og han ikke bagefter skulde komme i Tanker om noget, der var „uldent“. Ganske vist løb han derved den Risiko, at Mistanken kastedes paa ham selv; men han skulde være Mand for at klare dette Punkt med — han stolede paa sig selv og sin klare Forstand. Til sidst vilde Smith vel saa slaa sig til Ro med, at Pengene var og blev borte, og Steffen vilde naturligvis have ytret som sin Mening, at de var blevet forlagt eller tabt et eller andet mærkeligt Sted.

Maaske vilde Steffen ogsaa engang have betalt de 30 Kr. tilbage — skønt Gud maatte vide, hvornaar han havde været i Stand dertil. Naar alt kom til alt, var dette et Punkt, han ikke havde ofret en Tanke.

Nu var han fri for mere Spekulation i den Retning. Han kunde lige saa godt se Sandheden i Øjnene som en Mand. Han var ikke alene færdig paa Skolen her, men færdig med at gaa i Skole. Realeksamen blev der ikke noget af — det betød saa meget som, at hans stolte Fremtidsplaner styrtede i Grus. Han vilde aldrig blive Ingeniør! Hvilket Held for den Onkel, der havde lovet at betale hans Uddannelse paa Betingelse af, at han tog Realeksamen med Udmærkelse — nu kunde Onklen takke sin Gud for, at han ikke skulde øde sine Penge paa saa umulig en Nevø.

Steffen kendte Smith saa godt, at han forstod, at der ingen Barmhjertighed eller Skaansel var. I Morgen vilde hele Skolen vide, at Steffen havde stjaalet Smiths 30 Kr.

I Morgen! Men forinden ... ja, der var en Nat imellem, og før i Morgen vilde de ikke faa det at vide.

Nuvel, der var intet Valg! Steffen skulde ikke stilles i Gabestok. Maaske — og anden vilde savne ham i Morgen — men det var vist saare tvivlsomt. I hvert Fald fulgte Steffen i Øjeblikket intet Baand, der bandt ham til Skolen.

Smiths Hjerne arbejdede, som den aldrig i hans Liv havde arbejdet. Det begyndte at gaa op for ham, at Steffen ikke alene havde spillet Komædie for ham og holdt ham for Nar, men haanet ham, haanet ham lige op i hans aabne Ansigt. Han saa det hele for sig igen, Træk for Træk — Steffens falske Overraskelse, da han fik Tyveriet at vide, hans modbydelige Hjælpsomhed ... aa, han huskede, hvordan Steffen havde spurgt ham ud i Gaar og ligefrem holdt Forhør over ham. Nu saa Smith det alt sammen i et andet Lys ... hvor havde Steffen været skaanselsløs og skadefro, hvor var det ydmygende og saarende!

Smiths Stolthed krympede sig — Steffen havde fuldstændig kørt rundt med ham, Steffen, denne halvfattige Fyr, som ingenting var og ingenting kunde vente sig — aa, hvor han hadede dette Menneske, der saadan havde traadt paa ham. Og dobbelt jammerligt var det, fordi Smith maatte erkende, at han selv havde været blind som en Muldvarp.

Men nu kom Lønnen for alt, hvad han havde maattet øjse. Nu var Steffen den lille — han havde ikke skaanet Smith, og saa sandt som denne nu følte sin Overlegenhed, skulde Steffen komme til at danse for Pysken. Han skulde komme krybende paa Maven og bede om Naade, men Smith skulde træde ham paa Nakken — denne Tyveknægt!

„Hvornaar stjal du de 30 Kroner?“

Saa forfærdelig en Kulde og Foragt laa der i Stemmen og Ordene, at den duknakkede Skikkelse paa Bordet uvilkkaarligt fo'r sammen.

Op der var virkelig noget hjælpeløst ved den ellers saa sikre Steffen, da han svarede:

„Det var om Natten ...“

„Om Natten! Ja, men hvor har du Pengene? Kom med dem!“

„Jeg har dem ikke.“

„Hvad siger du! Hvor er da Pengene? Du maa skaffe dem!“

„Det kan jeg ikke ... de er brugt!“

„Brugt!“ raabte Smith. „Ja, men hvad i Alverden bilder du dig ind? Hvad har du brugt dem til?“

Steffen svarede ikke. Han sad med gyngende Ben og med Blikket fæstet paa Gulvet.

I den Raseritilstand, Smith havde arbejdet sig op i, skulde der saa umaadelig lidt til at faa Bægeret til at flyde over. Steffens tilsyneladende Ligegyldighed overfor hans Spørgsmaal var mere end nok. Med en Voldsomhed, der var usædvanlig for Smiths Handlemaade, tumlede han ind paa sin forlums Ven, greb ham i Kraven og ruskede ham, mens han skreg:

„Svar mig, Knægt — svar mig ...!“

„Ja, ja — men slip mig saa!“ gispede Steffen.

Da Steffen var fri igen, og han nogenlunde havde faaet Vejret, sagde han:

„Jeg vil aldrig fortælle dig det!“

„Hvad?“ brølede Smith op. „Vil du aldrig fortælle mig det ... vil du aldrig fortælle mig det?“

Op i samme Grad, som den andens Uforsømmethed blev ham klar, voksede Hidsigheden.

„Men saa skal jeg sige dig noget andet, skal jeg ... i Morgen gaar jeg til Friis, og saa skal du komme til at rykke ud med Sproget enten med det gode eller det onde ... men ikke nok med det ... saa skal jeg spørge for, at du faar Rejsepas ... er du med?“

„Ja!“ svarede Steffen med en overraskende Fasthed.

„Ned af Bordet, din Tyveknægt ... ned af mit Bord!“ rasede Smith videre. Steffen adlød og vaklede hen til Døren. Her standsede han, og idet han endnu en Gang vendte sig mod sin Klassekammerat, sagde han:

„Jeg tog ikke fejl af dig, Smith! Men du vil komme til at fortryde ...“

„Ud med dig ... ud med dig!“ skreg Smith og fo'r henimod ham.

— — —

Saaledes havde denne ulykkelige Sag nu udviklet sig. Rig havde den været paa baade bevægede og overraskende Momenter; men endnu skulde der ske større og mærkeligere Vendinger i den.

Næste Morgen stillede Smith paa Bestyrerens Kontor; men det var en underlig kejtet og forlegen Smith, der ikke syntes at have meget tilfælles med hin berygtede Realist af samme Navn. „Ja, det var de 30 Kroner, der blev væk for mig“, begyndte han at forklare.

Jo, Smith troede nok, at han havde haft Pengene med sig nede paa Isen den Dag, han fik dem, og at han altsaa havde tabt dem der. Han vilde kun bede Hr. Friis sige et Par Ord derom, naar hele Skolen var samlet til Morgen sang. Det var nemlig for, at man ikke skulde (fortsættes i næste Nr.)

ROLF OG HJARTVAR

ØVELSEN DEN 5. DECEMBER

Det er stjerneklar Morgen. Gadelygternes Skær lyser sparsomt i de søndagsstille Gader. Jeg skal idag forsøge mig som „Krigskorrespondent“ ved den store Øvelse mellem de sjællandske Afdelinger og er tidligt oppe for at lade mine Fotografiapparater og spidse mine Blyanter.

Allerede Kl. 7¼ er der myldrende Liv i Egnen omkring Hovedbanen; de to københavnske Divisioner og Hertug Knuds Division fylder Reventlowgade. I Dagens Anledning er Spejderne mødt præcist, og efterhaanden som Troppene har samlet sig, gaar det let og lydløst gennem Banegaardshallen ned til det ventende Særtog. I Toget paa den anden Side af Perronen holder Hellerup Divisionen med den folkekære Rektor og det bekendte Musikkorps i Spidsen. Særtogets Waggoner bærer store Skilte, der forkynder for selv nærsynede eller mindre morgenfriske, at det er reserveret Korpset.

Dagens Hovedpersoner glider gennem Mængden; vi veksler Haandtryk med Ove Holm, træffer Kæmperne Rolf og Hjartvar, repræsenteret ved Jens Hvass og Tage Carstensen, midt i en sidste Gennemgang af Rollehæfterne eller Grundlagene for deres Partier. Kolonchef Thingsted forestaar Folketællingen og indretter sit Bureau i Kupé Nr. 3 i første Vogn. Grosserer Østergaard ordner med Rutine „Troppetransporten“, og der bliver overladt os en af de reserverede Staaupladser.

Forventningsfulde triller vi omsider ud i Morgen. De gamle, kampvante hviler deres mødige Lemmer for at kunne tage en ordentlig Tørn; de mindre har ikke megen Ro paa sig; Sidegængene befares, som trænedes der til 45-kilometeretur. Da Pladsforholdene hist og her er noget knebne, gaar det sommetider ud over et Par Ligtørne — eller det, der er dyrere, — naa, hvorfor dvæle ved det. —

Under Hellerupernes Hornmusik vælter Togets Indhold ud paa Lejre Station, hvor der bliver stor Gensynsglæde mellem Troppenes Spejdere.

Paa en svagt skraanende Mark lige op til en Høj, hvori en af den rigtige Rolfs Kæmper ligger lyttende til Lurerens Gjalden, er Samlingspladsen.

Det tager sig malerisk ud, da Kolonne efter Kolonne svinger op mod Højen, og medens alle finder deres Pladser, samles en stor Skare Dommere og Assisterende ved Højens Fod for at faa Kort og Grundlag til de forskellige Afdelinger af Partierne. — Vi møder den stedlige Spejderøvrighed — „Dyredoktoren“ fra Roskilde, Lektor Vedel, „Frederiksvær-

keren“ Aage Jørgensen, Jyden Utoft og mange andre „kendte Navne“.

Rolf og Jarlen ordner deres Hære; hver er de omgivet af en Skare haandfaste Hirdmænd under et farvestraalende Banner og med Lurerne, som — da deres Toner lyder — formaar at fremmane en højtidstidstilhed blandt de Tusinde Drengene.

Klart og manende lyder Ove Holms Ord om Ærlighed og fair play i Kampens Hede.

Overdommeren, Revisor Frans Bruun — en af vore Pionere — der har gjort det Mesterstykke, som denne ny Udgave af Saxos Krønike viser sig at være, giver en kort Instruksion, og Styrkerne rykker af.

Øvelsens Grundlag.

Rolf Krake, den navnkundige Kriger, har bygget sin Kongeborg ved Lejre, hvor han bor med sin Hird og sine trofaste Mænd.

Rolf Krakes Halvspøster, Skuld, er gift med Jarlen i Skaane, Hjartvar, der er skatskyldig til Rolf. Skuld er magtkær og vil være Dronning i Danmark og har-

I Kampens Hede —

Overgang over Lejre Aa.

mes over, at hendes Mand skal svare Skat til Rolf. Hun faar sin Mand til at udsætte Betalingen i tre Aar, medens han for Pengene udruster en stor Hær, indskiber den og sejler mod Lejre under Føregivende af, at han kommer med Skatten.

Han holder sine Folk skjult ombord, og i Nattens Mørke gaar de i Land for at overfalde og dræbe Kong Rolf.

For at afskære de fjernere boende af Kong Rolf Krakes Krigsmænd, kiler Hjartvar sine Hærmænd ind mellem Gaardene og staar ved Daggrø saaledes, at han har omringet Rolf Krake og nogle af de nærliggende Gaarde.

En af Rolfs Mænd, Hjalte, opdager Svigen og slaar Allarm. Rolf Krake samler sine Kæmpere til Dyst, og Vaabenlarmen vækker de fjernere boende Kæmpere, der spoger at komme deres Konge til Undsætning.

Langs Gærder, ad Markveje, over frosne Pløjemarken snor de mange Kolonner sig imod alle Verdenshjørner.

I smaa og store Biler krydser Ledere Dommere og nogle af vore Venner fra Pressen rundt i Terrænet. Motorordnansen farer fra Partierne til Overdommeren og tilbage igen. Der er Gang over hele Linien, og det ses snart, at det store Apparat klapper med vidunderlig Nøjagtighed.

Kong Rolfs Dristighed.

Det er en svær Opgave for Rolf at sine spredte Styrker kaldt sammen til Borgen.

Med en Dristighed, der er det historiske Forbillede værdigt, blotter Rolf sin Borg og sender med Undtagelse af sin nærmeste Hird al Borgens Mandskab ud for at sprænge Vej igennem Hjartvars fremstormende Skarer, og det lykkes at sprænge Fjendens Ring.

I Klemme.

Fuld af spændende Episoder er Kampen; vi ser de store Nordsjællændere under Divisionschef Gelardi blive klemt i Stykker mellem Hellerupperne, under Hartvig Møllers egenhændige Ledelse, og Frederiksbergere og Vesterbroere, der forcerer Lejre Aas Is og Vand og Mudder.

Ved Rolfs Borg.

Men Tiden iler.

Rolf har nu samlet sine Krigere om sig i Borgen ved Herthadalen, og Jarlen rykker derimod med alle sine Folk.

Solen kaster sine purpurrøde Straaler mellem Skovens Træer, og Løvunden funkler som Guld.

Højt hæver Rolfs Borg sig. Som løftet paa tapre Krigeres Skuldre skuer Rolf mod sin svigefulde Frænde, Jarlen.

Kampen.

Lurernes opildnende Toner lyder.

Angrebet er i sin Vorden. — Da sker der noget, der forandrer vort Syn paa Saxos Krønike.

Dækket af sine fremstormende Krigere skrider Jarlen værdigt fremad omgivet af sine Hirdfolk, der interesseret følger Slagets Udvikling. Da bliver der pludselig Røre. Skjult bag et Træ ligger en af Rolfs Kæmper. Idet Jarlen skrider forbi ham, er han med et Sæt igennem Hirdens Ring, og Jarlen segner for hans Haand.

Som rasende kaster Hirdmændene sig over Jarlens Banemand; stolt segner han, samlende sit sidste Vejr til Sejrsraab:

Jarlen er død!

Godt gjort, du lille gæve Helsingør-spejder.

Hævnerrige styrter Jarlens Folk sig imod Rolfs Kæmper; Striden bølger frem og tilbage, og stort er Mandefaldet paa begge Sider.

Da lyder Overdommerens Horn, og Kampen standser.

Rolfs Kæmper løfter Sejrherreren paa Skjolde, Hurraraabene runger, og saa

lyder Bjarkemaal, det gamle Heltekvad, der knytter sig til Begivenheden.

Afslutning.

Styrkerne samles. Venner og Fjender drager syngende gennem den ærværdige Ledreborg-Allé paa Vej til Stillepladsen, hvor de trætte Kæmper nyder den velfortjente Frokost. —

Helleruppernes Musik sætter i med en rask Melodi, og „Hærene“ staar atter opmarcherede.

Overdommeren ridser Hovedtrækkene op og kundgør Resultatet:

Rolfs Sejr.

Rolfs Kæmper sejrer med 680 Points (500 for den dræbte Jarl og 180 for overskydende tagne Armbind.

Frans Bruun retter et Par-Ord til de gamle i Korpsset — særlig til Rektor Hartvig Møller, og efter et kraftigt Leve for Det danske Spejderkorps skilles de forskellige Troppe for at drage hver til sit, alle et smukt Minde rigere, indflettende Dagen mellem Begivenheder som Kalø — Hindsgavl — Matabelekrig og Rold Skov. O. M.

„BERLINGSKE TIDENDE“S SPEJDERLØB

Søndag den 14. November afholdt Berlingske Tidende et Spejderløb, til at deltage i hvilket Bladet inviterede een fast Patrulje fra hver ankerkendt Trop indenfor „Det danske Spejderkorps“ og „K. F. U. M.-Spejderne i Danmark“. Desværre maatte Deltagelsen naturligt begrænses til København og Omegn, men dog lykkedes det at faa Deltagelse fra flere sjællandske Tropper, endog fra Frederiksværk. Ialt meldte der sig 45 Patruljer, hvoriblandt en halv Snes fra K. F. U. M.

Der startedes i Lyngby fra Kl. 8½ med 3 Minutters Mellemrum. Patruljerne, der hver

modtog med et Generalstabskort, fik Besked om at gaa hurtigst muligt ad Lyngbyvejen ind mod København, indtil de blev standsede af en Kontrol

ved Vibenshus. Undervejs skulde de søge at opdag 5 røde og 5 hvide Flag, som var anbragt ude i Terrænet, samt afsætte deres Plads paa Kortet med faa m's Nøjagtighed. Ankomsten til Vibenshus (i Udkanten af København) faar Patruljen udliveret en Kortskitse over en Del af København med en angiven Rute gennem Gader og Parker indtil Christiansborgs Ridebane. Ruten skal følges, og undervejs skal Patruljen opdage saa mange Plakater (med en stor grøn Klat i) som muligt og afsætte deres Beliggenhed paa Kortskitzen. Paa Christiansborgs Ridebane tages Tiden

Dommerkomiteen.

for Gang, og Kortene afleveres, hvor-
efter Patruljen faar 2 Minutter til at
udfylde et Skema, der er uforkammet
nok til at spørge om, hvordan *Starteren*
saa ud! Spørgsmaalene var: 1) Havde
Manden Skæg, 2) Hattens Farve, 3)
Haarets Farve, 4) Slipsets Farve, 5)
Jakkens Farve, 6) Hvilke Slags Bukser,
7) ca. Højde i cm, 8) ca. Alder, 9) Bar
han Spejderlilje, 10) Havde han Ring
paa.

Pointskalaen var inden Løbet offent-
liggjort og saa saaledes ud:

Pointskala:

Gaapoints: 1 Points for hver fulde 2
Minutter, som Gaatiden er mindre end
200 Minutter.

Iagttagelsesopoints: 2 Points for hvert
rigtigt afsat Flag. Antal Flag 10.
Nøjagtighed 100 m.

1 Point for hver rigtig afsat Pla-
kat. Antal Plakater 20. Nøjagtighed
100 m.

Hukommelsespoints: Heri kan højst op-
naas 20 Points.

Alle Points lægges sammen. Vinder

efter Pointsantal. Staar 2 eller flere
Patruljer lige, rangerer den, der har
flest Points i *Iagttagelse*, først. Er de
ens der, da den der har flest i *Hu-*
kommelse.

Jens Hvas,
Overleder.

Andet Steds i Bladet skriver en Pa-
truljefører om Løbet; her hidsætter vi
Resultaterne for de 33 Patruljer, der
naaede Bedømmelse:

Nr.	Patruljens Navn, Nr. og Trop.	Korps.	Gaapoints.	Iagttagelses- points.	Hukommelses- points.	Points i alt.
1.	3., 1ste Sjøborg	K. F. U. M.	36	38	18	92
2.	1., 2den Hellerup	"	37	36	16	89
3.	Ravnene, 5te By	D. D. S.	37	33	18	88
4.	2., 1ste Østerbro	"	37	33	18	88
5.	2., 4de Østerbro	"	41	29	18	88
6.	Gnisterne, 3die Trop, 1. Div.	K. F. U. M.	41	29	16	86
7.	Delfinerne, 1ste Nyboder	D. D. S.	38	29	16	83
8.	Hjortene, 6te Vesterbro	"	36	28	18	82
9.	Brun, 1ste Lyngby	"	36	33	12	81
10.	Thors, Danelag	"	38	31	12	81
11.	Bjørne, 1. Gentofte, 9. Div.	K. F. U. M.	34	34	12	80
12.	Høgene, 2den Bagsværd	"	32	30	18	80
13.	Bjørne, Vedels Egne	D. D. S.	28	35	16	79
14.	Falkke, 4de Vesterbro	"	29	35	14	78
15.	5., 1ste St. Georg	"	37	27	14	78
16.	Viberne, 1ste Kastrup	"	34	29	14	77
17.	6., Metropolitan	K. F. U. M.	40	29	8	77
18.	1., 5te Frederiksberg	D. D. S.	37	28	12	77
19.	5., 1ste Valby	"	36	28	12	76
20.	5., 3die Vesterbro	"	37	26	12	75
21.	Glente, 3die Trop, 2den Division ...	K. F. U. M.	28	30	16	74
22.	Dragen, Vikingerne	D. D. S.	26	34	12	72
23.	5., 1ste Birkerød	"	27	33	12	72
24.	2., Løvetroppen	"	35	27	10	72
25.	1., 1ste Absalon	"	25	30	16	71
26.	1., 1ste Frederiksværk	"	30	28	12	70
27.	Panterne, 4de By	"	28	32	8	68
28.	Viberne, 5te Absalon	"	21	25	14	68
29.	1., 3die Trop, 7. Division	K. F. U. M.	30	24	12	66
30.	Hjortene, 4de Absalon	D. D. S.	21	25	14	60
31.	Viberne, 6te Absalon	"	17	28	8	53
32.	3., 7de Trop, 8. Division	K. F. U. M.	23	15	14	52
33.	2., 1ste Ballerup	D. D. S.	25	14	4	43

Fra Divisionerne.

Indsend
smaa korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Oscar
Madsen,
Gl.
Kongevej 85,¹
Kbhvn. V.

Bemærk:
Redaktionens nye
Adresse
Gl. Kongevej 85,¹ Kbhvn. V.

Berlingske Tidendes Spejderløb.

er var Røre paa Lyngby Jernbanestation. Spejdere fra København og Nordsjælland var mødt op for at deltage i Konkurrencen, og den saa ud til at blive haard. Med et Par Minutters Mellemrum blev vi sendt over til en K. F. U. M. Spejder, hvor et højtideligt Løfte skulde underskrives. Herfra over til en Herre med en Plakat med Indskriften „Starter“ i Hatten. Han gav os Instrukser om, at vi skulde følge Lyngbyvejen 8 km mod København og undervejs lægge Mærke til nogle røde og hvide Flag, som skulde være anbragt paa begge Sider af Vejen.

Denne Starter var meget spraglet klædt paa, med grøn Hat, rødt Slips o. s. v., saa det er egentlig mærkeligt, at ikke flere af Holdene har lagt Mærke til ham. Lige før Vintappergaarden var de første Flag anbragt, og Resten var jævnt fordelt paa Vejen ind til Lunde-huskroen. Enkelte af de Hold, der marcherede ind mod Byen, var klar over, at ingen andre maatte se, naar de havde opdaget noget, medens nogle til Gengæld ivrigt pegede, stod stille for at tegne ind paa Kortet og paa alle Maader gjorde

de andre opmærksomme paa, at „der var noget“. Omsider var det begyndt at regne og hagle saa voldsomt, at flere Hold valgte at staa i Læ, medens det trak over.

Ved Vibenshus blev vi standsede af en Kontrol, som gav os en Skitse over den Del af Byen, vi skulde igennem, med en indtegnet Rute. Paa denne sidste Del af Turen skulde vi finde hvide Felter med grønne Klatter i, og de var selvfølgelig anbragt paa de mærkeligste Steder, mere eller mindre ondskabsfuldt; men de, der har sat dem ud, maa have haft en særlig Forkærlighed for Avishuse, derfor gik vi heller ikke forbi et eneste, uden at se nøje efter. Ad de mærkeligste Omveje kom vi endelig til Christiansborg Ridebane. Her blev taget Tid, og derefter blev vi stillet overfor en Slutnings-opgave; nemlig at finde ud af, hvor vi havde afmærket Kort og Plakater paa de nu opblødte Kort. Til Slut kom Hukommelsesprøven: Der skulde besvares nogle Spørgsmaal angaaende Starterens Paaklædning, Alder, Højde o. s. v. i Løbet af to Minutter, og medens man staar og skændes, om han havde Ring paa eller ej, melder Dommeren ubarmhertigt: 1 Minut, ½ Minut, færdig!

Ja, saa var der kun Præmieuddelingen tilbage; men det var næsten ogsaa det mest spændende; i hvert Fald for dem, der mente at være godt placerede.

Kai Marcussen,
Patuljefører.

GJØNGERNES TROPSFEST.

Lørdag den 13. November afholdt „Gjøgnerne“ deres Tropsfest i Ingeniørforeningens Lokaler.

Underholdningen varede ca. 2 Timer. Først saa vi Ulvene udføre „3 smaa Soldater“, dernæst saa vi dem i en uhyrlig morsom „Optræden“.

De havde oversat 10 smaa „Nigger-boys“ til Dansk og „udførte“ Sangen bag en Mur!

En Gang imellem kneb det for de „sorte Niggere“ at huske, naar de skulde op — og naar de skulde dukke, men et Greb fra Sidemanden hjalp altid.

Efter et voldsomt Bifald gik Tæppet ned.

Nu kom Punkt C. i Programmet.

„Det interplanetariske Spejderbroderskab“!!!!

Det lyder skrap — hva? — men naar man har set „Gjøgnerne“ udføre det — ja, saa begriber man det. To „Gjøgner“ begiver sig paa Rejse „Planeterne rundt“ i „Otte Optrin“.

Vi ser dem hos „Saturneserne“, der alle havde store gyldne Ringe paa deres sorte Klædninger.

„Nepturanerne“ var i „tang-dress“ fra Tangdusken øverst og „Sivsko“ nederst.

„Venusinderne“ var bly, smaa Kvindfolk i hvide Kjoler!!

„Marsianerne“ var i vildt Slagsmaal, nej undskyld — i romerske Krigsrustninger og i vildt Slagsmaal. Jupiter var lang, gammel og — „kalveknæet“. Han humpede om lige til det sidste.

Efter at Hjemkomsten var fejret med „Hurraer“ paa Melodi af „Dengang jeg drog afsted“, faldt Tæppet; dette skal forstaa bogstaveligt, idet hele Scenen blev revet ned. Da vi lidt senere kom derhen, stod „Jupiter“, der ikke havde faaet alt „Solbrændtheden“ af, med en Lægte i Haanden, nu fejlede han ikke noget mere, thi i det samme spillede et knippelfint Jazz-band op.

Op nu gik Dansen, til de smaa Timer kom. „Bob“.

2. BIRKERØD TROP.

H. G. T.

Det er snart længe siden, Spejdernes Magasin har hørt fra os. Vi er dog langt fra døde, lever tværtimod i bedste Velgaaende.

Vi er atter begyndt paa Gymnastik — ligesom forrige Vinter — under Ledelse af Hr. Gymnastiklærer G. Rasmussen.

Vi har haft Natpølse med 5. Østerbro Trop, hvor vi vandt. Ligeledes har vi haft Tropsøvelse med Vibenshus Trop samt med den genopstaaede Lillerød Trop. Trods det, at de slog sig sammen for at „klø“ os, vandt vi alligevel over dem.

Endelig har vi haft en „Københavnertur“, hvor vi besaa Christiansborg Slot fra øverst til nederst — Redningskorpsets Station, hvor Hr. Overass. Jensen viste alt Materiel frem, saavel Katastrofemateriel som Vogne og Sprøjter, og det er en stor Del hans Skyld, at Turen blev saa vellykket. Saa var vi paa Raadhuset samt i Taarnet og paa Rundetaarn.

I Turen deltog nogle af 1. Spørg's Spejdere samt 2 tyske Spejdere, der er paa Vandring „Norden rundt“.

**Stik ikke Næverne
forfrossent i Lommen.**

Men put en

Gevaert Ridax
i Kameraet og tag Vinterbilleder.

Paa Grund af sin Hurtighed
og andre Egenskaber er denne
Film som skabt til Vinterop-
tagelser.

Den 1. December har fh. Tropsass. Axel Møller overtaget Ledelsen af Troppen og er fra samme Dato blevet udnævnt til Tropsfører. Vor tidligere Fører — Hr. Kreutzfeldt — forbliver dog i Raadet samt staaende som passiv Medlem af Troppen.

Vor Vandrerhytte haaber vi at faa færdig i Løbet af Januar Maaned.
„Lytteren“.

HENRIK GERNERS TIDENDE.

Vi har modtaget et muntert og for-
nøjeligt lille Blad af ovennævnte Navn,
udgivet af Henrik Gerners Trop.

4. VESTERBRO.

Troppen har i det sidste Aars Tid været i en daleliggende Tilstand. Den 25. Oktbr. 1926 traadte Troppens tidligere Fører, Even Ibsen, imidlertid til igen, og siden da er der atter kommet Fart i Arbejdet. For særligt at fremme Patruljearbejdet er der sat en Patruljekonkurrence i Gang, og samtidig trænes der til de forskellige Prøver. Efter Julegood-turn'en er der fra den 1. Januar startet en Lejrbanke som Forberedelse til Sommerlejren. Denne afholdes sandsynligvis sammen med Ulveflokkene, der trods Troppens daarlige Tilstand har arbejdet fortræffeligt. Det gaar altsaa nu jævnt fremad mod bedre Tider.

H. Th.

3. ABSALON TROP.

Efter i lange Tider at have været husvild, har Troppen faaet et Lokale, og vi arbejder nu paa at faa det i Stand — naar Forberedelserne til Kolonneudstillingen levner os Tid dertil —, og Altmilgmandsmærket er udsat som Præmie for bedste Arbejde paa Lokalet. Endvidere har vi startet et Tropsbibliotek.

I Divisionens Natterænlpb blev Troppen Nr. 2; det var 1. Patrulje, der repræsenterede Troppen og placerede den saa pænt.

Efter Natterænlpbet laa vi i Lejr i 4 Dage ved Kjøge (Oktoberferien), men kun en Del af Troppen deltog i Lejren.

Troppen deltog ogsaa i Berlingske Tidendes Løb og i Korpsøvelsen ved Lejre, hvor vi var blandt Kong Rolfs Hirdmænd.

Den 19. December havde vi Parade i Hareskoven og bagefter en Øvelse med 5. og 6. Absalon. Vi arbejder flittig paa II. og I. Kl. Prøven og Duelighedstegn. Troppen optager nye Spejdere fra 12—13 Aars Alderen. (Ring til Ryvang 2650).
Finn.

Tropsdepotet.
5. Østerbro.

GLENTETROPPE.

Vi lever endnu trods alle Skumlere, der for længst har sunget vor Gravsang.

I Sommerferien vandrede vi — somme Tider pr. Lastbil — til Møns Klint, og efter en 6 Dages Standlejr travede vi via Kallehave og Vordingborg hjem igen. Efter en vellykket Patruljeturnering i September, hvor 3. Patrulje vandt en fortjent Sejrr, blev Troppen angrebet af en Børnesygdom, der gav sig saa mærkelige Udslag som Smpleri, fornærmede Patruljeførere, obsternasige Korporaler o. l. Efter en lille Hvileperiode befinder Patienten sig imidlertid i bedste Velgaaende og arbejder paa fuld Kraft igen. Meget à propos paabe-

gynder vi nu et Kursus i Samariterger-
ning hos Røde Kors under Ledelse af Dr. Knudsen. Alle Spejdere over 12 Aar deltager, og til Foraaret skal vi sammen med Røde Kors paa store Ambulanceøvelser i Terrænet.
temp.

„ET STYKKE ANTIK“.

Lolland Falsters Divisions Svømme-
turnering.

Søndag den 22. August afholdt Lolland Falsters Division sin aarlige Svømmeturnering i Nakskov, hvortil der desværre kun var mødt Spejdere fra Saks-købing og fra Glentetroppen, Nykøbing, hvilket gjorde, at Konkurrencen blev mindre haard end ved tidligere Svømmekonkurrencer.

De fremmede Spejdere ankom med Middagstoget, hvorfra der marcheredes til Badeanstalten, hvor Konkurrencen straks tog sin Begyndelse. Denne forløb aldeles tilfredsstillende og med det for Nakskov Spejderne ærefulde Resultat, at de tog alle tre Præmier. Efter Svømningen var der Indkvartering, hvorefter Troppene atter mødtes til en Lejrbaalsunderholdning, som paa Grund af det daarlige Vejr desværre maatte foregaa indendørs. Her fik Nakskov Troppen overrakt sine Præmier af Divisionschef „Rye“. Efter et Par Timers fornøjelig Spejderunderholdning rejste de to Trope hjem med et Minde rigere.

Resultaterne blev som følger:

Tropskonkurrencen i Bryst- og Rygsvømning: Nakskov 32½ Point, Glenter 26½ Point, Saks-købing 26 Points.

Enkeltmandskonkurrencen: 14—18 Aar Henry Dideriksen, Nakskov.

Enkeltmandskonkurrencen under 14 Aar: Heinz Bock, Nakskov.

NØRREBRO KOLONNEN

har faaet Hus. Paa Nørrebro er det noget vanskeligt at drive Spejdersport, det er ligesom der mangler Jordbund for den Bevægelse, medens Korps som D. U. I. synes mere at være populære herude. Nørrebro Kolonnen har eksperimenteret igennem nogle Aar og er kommet til den

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

Erfaring, at Troppene trives bedst her, naar de følger, at de har noget i Retning af et fælles Basis. Kolonnen har derfor lejet et Hus i Slotsgade Nr. 5 o. G. Selv om det ikke er en Borg, er det heller ingen almindelig Hytte. Der er Sal, der tillige er Kolonnekontor og Udlånsbibliotek, og som er store nok til, at der kan holdes Forældremøder, ligesom man ved mindre Højtideligheder, Præmieuddelinger o. l. har haft hele Kolonnen samlet derinde. Dernæst er der 4 store pæne Lokaler og 2 mindre do. 5 Troppe og 3 Flokke har tilhuse herude, og hver har udstyret og møbleret sit Lokale. Der er ved denne Lejlighed lagt et mægtigt Arbejde i Udsmykningen af Rummene, og der holdes streng Lokaleorden overalt. Desuden er der 2 Køkkener, og man kan koge og servere Kaffe til over 100 Personer ad Gangen, saa mange Kopper forefindes. I Kolonnekontoret er der et Sekretariat, som besørger alt skriftligt Arbejde for Kolonnen, Troppene og Flokkene, maskinskriver og duplikerer Maanedsprogrammer, ren-skriver Rapporter, udsender Indbydelser til Møder, fører Kartoteker, kort sagt udfører alt, hvad Kolonnen og Troppene har Brug for af Kontorarbejde. Dette Sekretariat forestaa af en Kontorchef, bistaaet af Hjælpere og har en fast ugentlig Kontoraften (Onsdag), hvor Kolonnehuset er aabent for alle Arter Henvendelser. K. H.

SKIPPER KLEMENTS TROP.

I September begyndte Patruljearbejdet igen med ugentlige Møder. En Søndag Tropstur pr. Cykel til Buderupholm, Egholm Slotsruin, Blakilde og Ræbild Bakker — 2 Dages Lejr i Oktoberferien i „de tavse Mænd"s Dal i Vendsyssel — et herligt Vejr med let Frost og en Efteraarsskov i alle Høstens Farver. For Tiden træner Patruljerne til en Konkurrence, der afholdes i December Maaned. Et Par af Troppens ældste Spejdere er desværre bortrejst, men Troppen har til Gengæld faaet en Patrulje paa 9 Mand fra den opløste Metodisttrop og tæller nu 37 Spejdere i 5 Patruljer.

Poul Clausen.

AALBORG ULVEFLOK.

En Del af Ulveungerne er gaaet over i de to herværende Troppe som Spejdere, men da vi desværre ikke har kunnet skaffe Plads til alle, er en Del udmeldt.

I Efteraaret har vi — efter at Uden-dørsarbejdet er endt — benyttet Saksen og har udklippet Hære af F. D. F. er, Spejdere, Indianere, Brandkorps, Soldater og Dyr, idet vi har købt Billedark

„Den er der da ingen Ben i —“

eller brugt Ugebladenes Kartoner. For Tiden arbejder Ulveungerne paa et Dukketeater, der aabner Sæsonen ved Julefesten med at opføre „Robinson“.

Poul Clausen.

NØRREJYDSKE DIVISIONS ROVERTURNERING.

Den 9.—10. Oktober afholdt Division sin første Roverturnering, der „aab-

nedes“ med et natligt Orienteringsløb.

Trods psende Regn stillede alle til-meldte Hold, 7 ialt, fra Hobro, Viborg, Randers og Aalborg, og Løbet begyndte i Orden, gik gennem Skovene ved Rold over Farsø Mose til Mosskov Holdeplads, ialt 10 km. Sidste Hold gennemførte Løbet Kl. 5 Morgen. Terrænet var ret vanskeligt, tæt Krat, Mosebund, og stillede ret store Fordringer til Deltagerne, der bar egen Udrustning + Telt og Patruljeudrustning.

Efterhaanden som Holdene naaede Mosskov, slog de Lejr, og om Morgenen fortsattes Konkurrencen med „Vand i Kog“, Lejrorden, „Middagsmad“ og et Orienteringsløb med indlagte Opgaver i Første Hjælp, Afstandsbedømmelse, Korttegning, Iagttagelse og Slutning.

Efter Middag blev Lejren brudt op — i psende Regn og en forrygende Efteraarstorm, og Deltagerne samledes ved et Kaffebord i Skørping, hvor Resultatet blev gjort op. Præmien for bedste Trop, et Vandrebæger, og Præmie for Orienteringsløb tilfaldt 2. Hobro. Der deltog ca. 35 Mand.

Poul Clausen.

ABSALON-KOLONNEN,

som den 15. Decbr. 1926 tæller 210 Md. (foruden 1 Trop og Flok, som af særlige Grunde kun staar i Tilknytning til Kolonnen indtil videre) foranstalter en Udvikling af Spejder- og Ulvearbejder i Grundtvigs Hus den 19.—20. Februar 1927. Der vil desuden være „fremmede Udstillere“ samt Restauration etc., i det hele taget en Spejderudstilling efter sidste Mønster under Navnet „Absalon-Kolonnens Spejderstævne“.

EN SPEJDERDAAD.

Aviserne fra Peking meddelte om en rask Daad, udført af en gammel dansk Spejder, Erik Nyholm.

Han standsede et Par løbske Heste, der rasede ned igennem den store Hovedgade i Peking, Hatamenstreet, hvor Færdslen er ret betydelig. Desværre kom Nyholm selv slemt til Skade og maatte indlægges paa Hospitalet.

Vi danske Spejdere vil sende ham en venlig Tanke med Tak for hans smukke Daad og ønske, at han maa slippe uden varigt Mên fra sit Vovemod.

Bonde.

Det Danske Spejderkorps's officielle Depoter

er

Spejder Munderings Magasinet
Landemærket 3

og

Lejr- og Spejderhuset
Nørregade 15

— Det ved jeg ikke, Frøken. Han er forsvundet. Jeg raader Dem til snarest at vende hjem. Disse Egne er ikke for Dem. Maaske eksisterer Deres Broder slet ikke mere. Av, min Skulder!

Han greb men Haanden til Skulderen og sank mat tilbage. Som i et Syn saa han nu de Aar, der var gaaet, siden han forlod Posttjenesten. De spildte Aar, hvor det stadig gik ned ad Bakke med ham, stod nu pludseligt for ham. Daarlige Selskab. Mangel paa Arbejde. — Og saa hans Had til Postforvaltningen. Nu var han endelig naaet saa dybt, han kunde: Postrøver og Morder — og nu kom hans Spøster for at finde ham. Han længtes nu pludseligt efter det Hjem, han ikke havde skænket en Tanke i mange Aar, og som det nu var ham umuligt at vende tilbage til.

Der lød i det samme Hestetrav oppe fra Vejen, og et Øjeblik efter kom Vagtpatruljen sprængende hen til Stedet.

— Hallo! Hvad er det; er Posten overfaldet?

De sprang af Hestene og nærmede sig de to. Frøken Nicholson rystede paa Hovedet.

— Nej, det tror jeg ikke. Vognen blev standset af denne Mand, og medens han talte med Postkøreren — der var vist noget galt med Vejen længere fremme — styrtede en Klippeblok ned og knuste Vognen. Saa husker jeg ikke mere, fordi jeg besvimede; men da jeg atter kom til mig selv, saa jeg Manden i Kamp med den anden. Den anden er vist død, og denne, som jeg vil kalde min Redningsmand, er haardt saaret. Det var maaske en Røver, han dræbte.

Soldaterne undersøgte Stedet nøjere. Den splittede Post tydede paa et Over-

fald; men hvorledes? De genkendte da ogsaa John som en længe efterstræbt Bandit. Men hvad saa med den anden? De nærmede sig den haardtsaaede Pat.

— Frøken, sagde han mat, jeg vil gerne tale alene med disse Mænd et Øjeblik.

Da hun havde trukket sig lidt tilbage, fortsatte han:

— Jo, det er et Overfald, og jeg er den anden Røver. Naar jeg nævner mit Navn, vil I sikkert kende mig; men I maa ikke nævne det for den unge Pige. Hun er min Spøster, som leder efter mig, hendes fortabte Broder. Da jeg saa hende, vilde jeg have gjort alt dette godt igen; men John vilde det anderledes. Jeg dræbte ham, og han saarede mig. Jeg overlever heller ikke Kampen; men min Spøster blev da reddet. Fortæl hende ikke noget om dette. Sig hende, at jeg døde i ærlig Kamp mod Røvere, lad alt det andet være glemt, — og faa hende saa til at rejse hjem. Hun har intet mere at gøre herude. Det var i sidste Øjeblik, hun kom.

Han sank udmattet tilbage, og et Øjeblik efter var han ikke mere.

Paa det Sted, hvor Vejen nu træder ind i Klippebjergene, staar paa en Klippevæg følgende Indskrift:

Til Minde om min Broder Patrick
og det sidste Postrøveri paa denne
Rute.

Den Indskrift lod hans Spøster hugge, da det sidste Spor af Broderen slap op paa det Sted, hvor hun oplevede Røveriet. Lidet anede hun, at de to Ting havde noget med hinanden at gøre.

HANNIBAL SANDER

Emdrup. Telf. Central 605
Soborg 31, 60 & 61

Rensning
Farvning
V a s k

Spejder- Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

Bluser,
Benklæder og forskellige
andre Ting

udsælges i

Januar Maaned

til $\frac{1}{2}$ Pris

Spejder-Depotet,

Studiestræde 30

Telefon 3186

Fra 1. Januar 1927 har Korpset ophævet sin Kontrakt med „Spejder Depotet“, Studiestræde 30 — ved Grosserer Ulrich, og har i Stedet autoriseret Akts. Spejdernes Munderings Magasin, Landemærket 3.

Det henstilles til alle Afdelinger at gøre Deres Indkøb i Korpsets officielle Depoter, der herefter er:

Akts. Lejr- og Spejder Huset, Nørregade 15,
Akts. Spejdernes Munderings Magasin, Landemærket 3.

Korpsets officielle Mærker og Tegn vil kun kunne faaes i disse Depoter.

Konvolutter

1000 Stk., grønne, gule eller graa
med Tropsnavn og Adresse

Kr. 9,25.

Billigste Sted.

Fr. Palm Greisen
Silkegade 4. København K.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Spejd altid efter

Mærket Tro Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
egte

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe**
Overalt — over alt

**Bemærk Redaktionens
nye Adresse:**

Gl. Kongevej 85, 2. Kbh. V.

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle
Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter.
Tlf. 8048. AMAGERTORV 24. Tlf. 8051
København.

NYE BØGER

Einar Borregaard: „Viktor Løwe og hans Venner“. 3. Del „Mandskald“.
(Danske Drenges Forlag).

De mange Landet over, der gennem dette Værks to foregaaende Bøger har fulgt „Viktor Løwe og hans Venner“ gennem Ungdomsaarenes skiftende Oplevelser og Brydninger, vil med Glæde erfare, at den afsluttende tredje Del nu foreligger — og med Forventning gaa i Gang med den ret omfangsrige Bog.

Det vilde være Synd at berøve Læserne noget af Spændingens Nydelse ved her at referere Handlingen. Lad mig nøjes ved at sige, at det er en Bog, hvor store Problemer Gang paa Gang tages op til Drøftelse, og med usvigelig Sikkerhed forstaar man, at Forfatteren er en Mand, hvis Hjerte banker varmt for dansk Ungdom. Han ejer et forbløffende Kendskab til Unges Sjæle- og Tankeliv og giver med sjælden Forstaaelse Læserne Indblik i den Verden af Tro og Tvivl, Skuffelser og Glæder, som kan fylde et tungt Sind.

En Bog for raske Dreng. Kaptajn Botveds Flyvertog.

Alle I, der gennem Avisernes Referater spændt fulgte den dristige og kække Kaptajn Botved paa hans farefulde Flyvertog til Tokio, vil her kunne lære Eventyret om hans mange Oplevelser undervejs. Bogen er smukt udstyret med en Mængde ypperlige Fotografier. Den maa I ha'!

Marius Dahlsgaard: Umulig (Steen Hasselbalchs Forlag).

Det er en god Drengbog. Frode — Bogens Hovedperson — bliver sendt til Søs for at lære at styre sit vanskelige Sind, han kommer ud for lidt af hvert,

men klarer dog alle Skærene og vender hjem som en tiltalende ung Mand.

Der er Fart og Spænding over denne Bog, den virker som et frisk Pust fra Havet, og er derfor en Bog for alle Dreng.

J. Ravn-Jensen: Med Sven Hedin gennem det mørke Asien. (Hage & Clausen).

Titlen lyder spændende! Og I vil næppe blive skuffede, naar I læser Bogen. Den er livligt og levende fortalt og handler om det, som I alle drømmer om: Mod og Daad!

Kaj R. Dahl: Et frygteligt Forlis i Is-havet. (Hage & Clausen).

En Bog, der er rig paa Spænding og Oplevelser. En Bog om 21 Mænds eventyrlige Drift paa en Isflage, om „Helte“, hvis Færd vi følger med en Blanding af Angst og Beundring.

H. V. Clausen: Det danske Landskab. (Haase og Søn).

En smukt skrevet og smukt udstyret Bog om Danmark, skrevet af en Mand, der kender og elsker sit Land.

Christian Reinhardt: „Onkel Jørgen og Tage“ (E. Jespersens Forlag).

Denne er Reinhardts bedste Bog, smukt skrevet er den, man er hele Tiden „med i den“ — intet Sted virker den kedelig eller usandsynlig — det er en Bog, hver Ung kan være tjent med at læse.

Henry Dahl.

Albert Jørgensen: „Svend Erik“.

Albert Jørgensens nye Bog er — som hans andre Bøger — kvikt og fornuftigt skrevet og indeholder en Mængde godt sete Træk fra Drenges Liv og Færden. Vi anbefaler den paa det bedste!

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: Allid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

Hartmanns Radio Lager, Raadhusstræde 4

Stor Udvalg i alle løse Dele til Selsbyggere samt Tilbehør.

Vore Forretningsprincipper er at

føre alt — sælge billigt — give Vejledning

SPEJDERNES RADIO-SIDE**Nyt Duelighedstegn: Radiomærket.**

Prøven omfatter:

1. Kende Diagramsignaturerne.
2. Kunne tegne efter Hukommelsen, efter frit Valg, et Diagram for hvert af følgende Tilfælde: Højfrekvenstrin, Detektortrin, Lavfrekvenstrin og Krystalmodtager og angive Kombinationsmulighederne.
3. Angive hvorledes en Stueantenne og en Højantenne kan indrettes.
4. Give en skematisk Oversigt over Udsendelsesgangen: Studiet, Mikrofonen, Forstærkeren, Sendeantennen.
5. Kende mindst 25 europæiske Radiofonistationer, mindst en i hvert Land og deres Bølgelængde eller „Nummer“. Kende Betydningen af og Sammenhængen mellem Bølgelængde og
- Frekvens og kende Betingelserne for at modtage paa de forskellige Bølgelængder (Spoler og Afstemning).
6. Vide hvilke Ulemper for en selv og andre Lyttere overdreven Brug af Tilbagekoblingen medfører og hvorfor det er absolut forkasteligt at drive Tilbagekoblingen for vidt.
7. Kunne angive hvorledes man sikrer sin Antenne mod Lynnedslag og Over-spænding.
8. Bygge et Krystalapparat med dobbelt Kreds eller en Lampemodtager, der ved Prøve viser sig at virke tilfredsstillende. (Ved Bedømmelsen tages Hensyn saavel til Modtageres radiofoniske Virkemaade og Effektivitet som til selve Arbejdets Udførelse).

Fra 1. Januar 1927 har Korpset ophævet sin Kontrakt med „Spejder Depotet“, Studiestræde 30 — ved Grosserer Ulrich, og har i Stedet autoriseret Akts. Spejdernes Munderings Magasin, Landemærket 3.

Det henstilles til alle Afdelinger at gøre Deres Indkøb i Korpsets officielle Depoter, der herefter er:

Akts. Lejr- og Spejder Huset, Nørreg. 15,

Akts. Spejdernes Munderings Magasin, Landemærket 3.

Korpsets officielle Mærker og Tegn vil kun kunne faaes i disse Depoter.

„Adelsbech Radio“

Spejdernes Opmærksomhed henledes paa min nye
4-Lampes Modtager
til Kr. 70,00.

Leveres med fuld Garanti.

Tullingsgade 10, ved Værnedamsvej.

Vester 5027 y.

JÆVN

Kolynos's jævne Konstatens runser Tænderne virkningsfuldt, uden at akrebe eller rids. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tænderne kunstlig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS
TANDPASTA

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æsken bærer „Dansk Arbejde"s Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skotøjfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

KONDITOR

Henning Klensz — St. Kongensg. 12 — Cent. 1150

De bedste Kager, Chokolader og Desserter

Bringes overalt i Byen

D I N E G E N T R O P S H Y T T E

Hvordan gaar det med Byggematerialerne? Er det Bjælker, Planker — eller er det røde Sten, I mangler? Har I nu ogsaa tænkt paa, om I skal have Straataag, røde Tegl eller Græstjørn? Skal Kaminen staa midt paa Væggen, eller skal den staa i Hjørnet og have Svingkrog som den, du saa sidst i „Stugan“? Ja, jeg kan godt forstaa, at du faar Rynker i Panden, for det er virkelig mange og alvorlige Spørgsmaal, der her hober sig op, for — selvfølgelig — din Tropshytte skal være den smukkeste, ejendommeligste og mest praktiske, der overhovedet findes. Og det har du Ret i, det skal være saadan, at Spejdere, som faar Lov at bo een Nat hos jer, vil huske jeres Hytte blandt Hundreder.

Har du tænkt paa, hvad *din* Patrulje vil skænke Tropshytten? Er det Bordet, Stolen eller Lysekronen, som skal udtænkes, tegnes og forarbejdes af jer specielt. Husk paa, naar du engang er voksen og dine Dreng er blevet Spejdere, saa vil Troppøreren fortælle, at det Bord der med den tykke Plade og de kunstige Ben, det har deres Fader lavet, da han var Dreng. Tænk paa, at det, som *du* nu er ved at lave til din Hytte, maaske i Hundrede Aar skal staa paa den Plads og fortælle om *din* Indsats i Troppens Liv. Det skal du være stolt af, og derfor skal du ikke spare dig, men lave dit Arbejde smukt og gedigent.

Godt Nytaar og Lykke til Byggeriet!
Ønsker

Hyttesekretæren.

Danske Spejdere
kob

Danske Tændstikker
med dette Mærke

Det Danske Spejderkorps's Emblemer og Mærker. Oversigtstavle Nr. II.

Duelighedstegn for Spejdere.

Sundhedsmand	Husflid	Astronom	Kasteskytte
Vandringsmand	Kemiker	Naturiaagtager	Skytte
Kurer	Kunstner	Botaniker	Samarit
Idrætsmand	Landmaaler	Svampesamler	Redningsmand
Svømmer	Landmand	Zoolog	Sygeplejer
Bandsmand	Læderarb. ell. Sejlm.	Fuglevogter	Dyreven
Fægter	Mejerist	Ferskvandsfisker	Borger
Rytter	Metalarbejder	Geolog	Samfundshygieniker
Kanomand	Murer	Vejriagttaget	Byplansmand
Cyklist	Opdrætter	Lejrsportsmand	Fører
Altmuligmand	Mekaniker	Lejrkok	S. O. S. Mærket
Arkitekt	Sekretær	Pioner	Kystvagt
Blavler	Skrædder	Sporjæger	Brandmand
Elektriker	Tegner	Jæger	Skjald
Flyver	Telegrafist	Reporter	Lejrbaalsleder
Forstmand	Typograf	Opdager	Spillemand
Fotograf	Tolk (Hovedland, Flag)	Stifinder	Boldspiller
Gartner	Tømrer	Signalgast	Radiofonist

Duelighedstegn for Ulve.

Signalør	Væver	Nødhjælper	Svømmer
Iagttaget	Kunstner	Husordonnans	Atlet
Samler	Sløjdarbejder	Fører	Holdspiller

Ovenstaaende Fortegnelse svarer i Rækkefølge til Mærkerne rækkevis fra venstre til højre.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

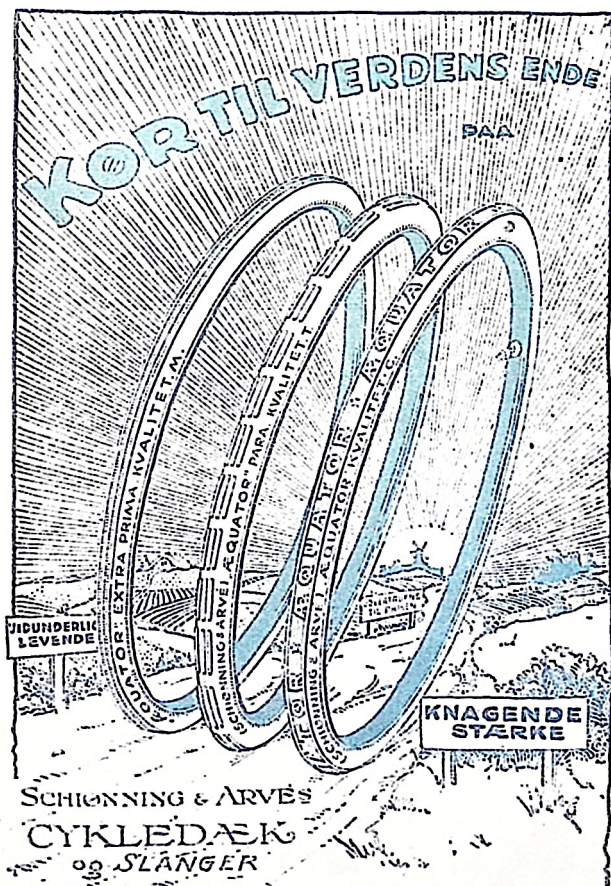
NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

Læs Nordisk Spejdersport

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Lembckes Friluftstudstyr

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Nørregade 15 - Byen 49 86

Stor Forretningsudvidelse!

Eton

Harrow.

Et stærkt og godt Dagligssæt til Helaarsbrug. Skotsk Tweed. Jakke, Vest og Benklæder fra

25 Kr.

Rugby.

Et smukt og praktisk Sommer-sæt i graat Flonel. Jakke og Benklæder fra

15 Kr.

Harrow

Eton.

Et meget smukt Daglig- og Søndagssæt af skotsk Tweed. Jakke med Plousfour-Benklæder fra

32 Kr.

Trench-Coat.

Stærk Gabardinefrakke med Olietøjsindlæg og aftageligt varmt Uldfoer. Officerskappen fra Verdenskrigens Skyttegrave. Drengestørrelser fra

39 Kr.

Oxford

Oxford-Coat.

En varm og smuk Vinterulster til bedste Brug fra

35 Kr.

Blizzard-Coat.

Elegant imprægneret Gabardinefrakke, med Livbælte, drap eller blaa, fra

39 Kr.

De ved allerede, hvad vi kan præstere i 1. Klasses Spejder- og Lejr-udrustning.

Prøv nu, hvad vi formaar her!

Ny Afdeling for engelske Skole-Dragter

